

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 44, П'ЯТНИЦЯ, 30 ЖОВТНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 44, FRIDAY, OCTOBER 30, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

„Бачили очі, що купували...”

Петро Часто

Минулої неділі, 25 жовтня, в Україні відбулися вибори до місцевих органів влади, тобто депутатів сільських, селищних і міських рад, а також голів цих рад. Після президентських і парламентських виборів – це третій, найнижчий рівень обіцяного не Євромайдані оновлення влади в країні. Він же на сьогоднішній момент і найважливіший – з огляду на здійснювану децентралізацію і передавання цілого комплексу повноважень, зокрема-бюджетно-фінансових, місцевим громадам. На щире „хліб-сіль” це передавання мало подібне: парламентські партії, а всі вони – партії столичні, панські, а не все-народні, закон про місцеві вибори ухвалювали у власних інтересах. Прохідний поріг тепер – п'ять відс. Для нових і насправду місцевих політичних сил це мало стати нездоланною перепорою. Тому годі було очікувати, що чергове народне волевиявлення обійдеться без відвертої і „підкилимної” боротьби та без бруду.

Щоб посприяти новій пореволюційній Україні й унеможливити неприйнятні для демократії ексцеси, міжнародна спільнота прислала на ці вибори 1,165 спостерігачів: 33 з них – від Данії, 27 – від Угорщини, 12 – від Німеччини, по вісім – від США та Великої Британії, п'ятеро від Японії, четверо від Канади, і т. д. Також за процесом виборів спостерігали 72 посланці від Українського Конгресового Комітету Америки.

Уже за пару днів до голосування Міністерство внутрішніх справ зареєструвало понад 2,000 різних порушень виборчого законодавства. У тому числі затримано декілька диверсійних груп з Росії. В самий день виборів, на 3 год. по обіді до правоохоронних органів надійшло вже 470 скарг на різні порушення. У столиці було зафіксовано понад 220 порушень.

Крім того, ці вибори не засвідчили очікуваної високої політичної активності українського суспільства, розчарованого відсутністю позитивних змін – попри щедрі передвиборні запевнення й обіцянки-цяцянки. Центральна виборча комісія офіційно повідомила, що в голосуванні взяли участь лише 46,62 відс. виборців. Найактивнішими були громадяни Тернопільської (56,50 відс.) та Львівської областей (56,32 відс.). 50-відсоткову позначку подолали Івано-Франківщина, Волинь, Хмельницька, Рівненська та Вінницька області.

Найменша присутність виборців на дільницях зареєстрована на Донеччині (31,65 відс.) та Луганщині (35,27 відс.).

В цілому по країні кількість обраних місцевих голів має скласти 10,051, а всіх місцевих рад є 10,562.

Відомий український політичний філософ Михайло Мінаков в переддень голосування добре сказав в інтерв'ю для Радіо „Свобода”: мовляв, якщо результати виборів годі передба-

(Закінчення на стор. 7)

В Україні відбулись місцеві вибори

КИЇВ. – 25 жовтня на 33 тисячах дільниць, крім Донецька і Луганська, де вибори не проходили, відбулись вибори місцевих рад. Українці мали обрати посаджених 358 міст обласного і районного значення. У всіх обласних центрах і ряді міст можлива друга тура голосування, якщо жоден з кандидатів не набере більше половини голосів. Друга тура запланована на 15 листопада. Крім того, громадяни обирали депутатів до обласних, районних та міських рад.

Комітет виборців України (КВУ) вважає потенційними „гарячими точками” другої тури місцевих виборів, призначених на 15 листопада, Дніпропетровськ, Ужгород та Одесу. Про це сказав голова КВУ Олексій Кошель на прес-конференції 26 жовтня. За його словами, незважаючи на те, що у Дніпропетровську на день виборів 25 жовтня було відносно спокійно, у місті спостерігається надвисока конкуренція між основними кандидатами. В Ужгороді фактично потенційні переможці помінялись місцями – йде повне неспівпадіння прогнозів з попередніми результатами виборів. У ході кампанії в Одесі зафіксовано низку порушень.

Донецька обласна військово-цивільна адміністрація заявила про скасування місцевих виборів 25 жовтня у Маріуполі та Красноармійську. Президент України Петро Порошенко заявив

про необхідність провести вибори у Маріуполі до кінця 2015 року.

Водночас на місцевих виборах в Україні зафіксовано 1,118 порушень. Про це в етері телеканалу „112 Україна” повідомила координатор громадянської мережі „Опора” Ольга Айвазовська. „Точні цифри ми оголосимо пізніше. На першому місці – порушення править ведення передвиборної агітації, якщо говорити про цю кампанію в цілому. На другому місці – підкуп виборців, на жаль, це явище нікуди не зникло. На третьому місці – порушення з боку виборчої комісії”, – повідомила О. Айвазовська.

Центральна виборча комісія повідомила, що бюлетені на дільницях взяли 46,6 відс. виборців, що є свідченням рівня явки на місцевих виборах 25 жовтня. Найвищою була явка виборців у Тернопільській та Львівській областях. 50-відсоткову позначку відвідуваності подолали також Івано-Франківщина, Волинь, Хмельницька, Рівненська, Вінницька області. Найнижча явка зафіксована на Донеччині та Луганщині.

Місцеві вибори відбулися у всіх регіонах, окрім анексованого Росією Криму та в окремих тимчасово окупованих районах Донецької та Луганської областей. (Радіо „Свобода”, „Бі-Бі-Сі”, „Укрінформ”, „День”, „Українська правда”)

90-ліття СУА відзначили в Нью-Йорку

Учасники вечора (зліва): голова СУА Маріянна Заяць, Посол Юрій Сергєєв, президент УНСоюзу Стефан Качарай, президент Української Американської Федеральної Кооперативи „Самопоміч” Богдан Курчак.

Левко Хмельковський

НЬЮ-ЙОРК. – В Українському Народному Домі 17 жовтня відбувся святковий вечір на честь 90-річчя Союзу Українок Америки (СУА). На бенкет були запрошені не лише сою-

зянки, а й численні приятелі СУА – дипломати, фінансисти, провідники громадських організацій, мистці та журналісти, зокрема Постійний Представник України в ООН Посол

(Закінчення на стор. 10)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Журналістів не пускають на суд

ДОНЕЦЬК, Росія. – 26 жовтня у Росії не пропускали для висвітлення суду над Надією Савченко знімальну групу українського телеканалу СТБ. Журналіст телеканалу Олена Лунькова повідомила: „Ми не можемо в'їхати до Росії, маючи акредитацію. Всі інші необхідні документи теж маємо. Допиту зазнали всі члени знімальної групи: водій, журналіст, оператор. При цьому співробітник прикордонної служби був у цивільному одязі, а на вимогу пред'явити посвідчення повідомив, що є майором Федеральної служби безпеки. За її словами, прикордонники проводять рентенівське дослідження автомобіля. (УНІАН)

■ Відкрито піший перехід

ЛУГАНСЬК. – 27 жовтня відкрито піший перехід через лінію розмежування в Станиці Луганській Луганської області, повідомила прес-служба Луганської обласної військово-цивільної адміністрації. В адміністрації зазначають, що перетин лінії розмежування Донецької та Луганської областей на неконтрольовану територію й переміщення з неї громадян України та осіб без громадянства здійснюється за наявності електронного дозволу й пред'явлення паспортних документів. Весною у Станиці Луганській унаслідок вибуху був зруйнований міст через річку Сіверський Донець. У липні в зоні антитерористичної операції запрацювала електронна система пропускового режиму. (Радіо „Свобода“)

■ Україна перейшла на зимовий час

КИЇВ. – У ніч на 25 жовтня Україна перейшла на зимовий час – стрілки годинників ранку перевели на годину назад. До літнього часу Україна повернеться в останню неділю березня. 2011 року Верховна Рада скасувала переведення годинників, зробивши літній час постійним, але потім відразу ж відмінила своє рішення. Стандартний час вводиться для більш ефективного використання світлового дня і економії електроенергії. (Bi-Bi-Ci)

■ Футболісти не перемагають

КИЇВ. – Змагання третьої тури групового етапу футбольної Ліги чемпіонів між київським „Динамо“ та лондонським „Челсі“ зібрало 20 жовтня на стадіоні „Олімпійський“ у столиці України понад 60 тис. глядачів. Гра закінчилася з рахунком 0:0. Донецький „Шахтар“ зазнав третьої поразки у груповому турнірі Ліги чемпіонів. Команда поступилася у Швеції футболістам „Мальме“ з рахунком 0:1. У груповому турнірі Ліги Європи теж відбулися поєдинки третьої тури. Футболісти дніпропетровського „Дніпра“ програли вдома французькому „Сент-Етьєну“ – 0:1. Змагання четвертої тури групового етапу Ліги Європи відбудуться 5 листопада. Національна жіноча збірна команда України з футболу розпочала кваліфікацію чемпіонату Європи 2017 року домашньою нічиєю з командою Румунії (2:2). („Укрінформ“)

■ СБУ вилучила багато бурштину

РІВНЕ. – Служба Безпеки України у житловому будинку мешканця села Стара Рафалівка 22 жовтня вилучила 70 кілограмів бурштину вартістю близько 2 млн. грн. Також у нього виявлено 7,5 тис. дол. та приладдя, призначене для незаконного видобутку бурштину-сирцю. („Українська правда“)

■ Подивилися українські фільми

БУДАПЕШТ. – 19-22 жовтня за сприяння Посольства України в Угорщині та за підтримки Державного агентства України з питань кіно і Національного центру Олександра Довженка було проведено Дні українського кіно в Будапешті вперше з часу проголошення незалежності України та встановлення українсько-угорських дипломатичних відносин. Протягом кількох днів угорські глядачі мали можливість переглянути сучасні художні фільми „Брати. Остання сповідь“, „Плем'я“, відреставровані німі фільми 1920-1930-их років – „Земля“ і „Два дні“, документальний – „Жива ватра“. Відкрилися Дні українського кіно показом фільму Олеся Саніна „Поводир“. (Міністерство закордонних справ)

НА ТЕМИ ДНЯ

Реформа правопису: Ейнштейн чи Айнштайн?

22 вересня львівська газета „Експрес“ оприлюднила інтерв'ю Наталії Васюнець з професором катедри української мови Національного університету „Києво-Могилянська академія“, доктором філологічних наук Ларисою Масенко, яка увійшла до нового складу Української національної комісії з питань правопису. Початок тексту подано за правилами, які тепер діють в Україні. Далі мовознавець пояснює, як слід писати. „Свобода“ не втручалася у правопис статті.

– Мовознавці взялися реформувати український правопис. До нових правил написання слів, вочевидь, доведеться звикати українцям. Наразі філологи працюють над редагуванням правил написання слів. Коли зміни апробують у педагогіці й підтримають на державному рівні, їх втілюватимуть у життя. За роки Незалежності це вже не перша спроба мовознавців провести реформу українського правопису. Досі всі вони були безуспішними. Чому в державі знов повернулись до теми реформування правопису? І які зміни у правилах можуть чекати нас у разі їх затвердження? Що змусило мовознавців узятися до реформи правопису?

– Насправді ці зміни треба було впровадити вже давно. Ще 1999 року над реформою працювала група кваліфікованих фахівців під головуванням доктора філологічних наук Василя Німчука. До цієї групи входили такі мовознавці, як Олександр Пономарів, Ніна Клименко, Іван Вихованець й інші. Після дискусій та обговорень вони підготували проект змін до українського правопису. Цей проект пройшов апробацію. Його розіслали вчителю, журналістам, щоб з'ясувати, які зміни їх вдовольняють, а які – ні. Було визначено поправки, які сприйняли майже всі.

Але тоді впровадження правопису заблокували. Проект винесли на загальне обговорення. До нього долучились російськомовні ЗМІ, які взагалі не мали б права цього робити, оскільки послуговуються іншою мовою. Вони стали висміювати зміни, нав'язувати населенню думку, що це не потрібно.

Згодом, у період, коли міністром освіти був Іван Вакарчук, знову була спроба впровадити новий правопис. Але деякі особи зробили все для того, щоб проект заблокували на засіданні президії Національної академії наук. Потім кулуарно змінили склад правописної комісії. І реформа знову „зависла“. Тож хаос у мовленні наших ЗМІ, у науці, видавництвах триває.

– Навіщо запроваджувати зміни до правопису?

– Річ у тім, що 1933 року, коли у розпалі був терор влади проти українців, коли знищували українську інтелігенцію, з ініціативи радянської влади було внесено зміни до українського правопису, який ми називаємо скрипниківським. Цей правопис (над ним працювали філологи під головуванням наркома освіти Миколи Скрипника) був затверджений 1928 року і набув чинності 1 січня 1929 року. Однак проіснував недовго. Через чотири роки з нього вилучили питомо українські норми, оскільки тоді розпочалася політика внутрішньої русифікації української мови, штучного зближення її з російською.

У радянський час ми вже користувалися тим видозміненим правописом. Потреба відредагувати правила постала відразу ж після здобуття Україною незалежності. 1990 року, на Першому з'їзді Міжнародної асоціації українців з участю знаних науковців з-за кордону, зокрема з Америки та Європи, було вирішено внести зміни до правопису і частково повернутися до правил, затверджених 1928 року. Однак досі цього не зроблено. Я вважаю, що треба затвердити ті зміни, які понад десятиліття тому напрацювала група мовознавців під керівництвом Німчука.

– Про які саме зміни йдеться?

– Мовознавці пропонують повернути закінчення „-и“ в родовому відмінку іменників третьої відміни: радости, сучасности, боли,

любви. Закінчення „-і“, власне, запровадили 1933 року, однак у більшості говірок і нині чуємо „и“.

Варто відмінювати запозичені слова, які закінчуються на „-о“, крім тих, які перед „-о“ мають інші голосні. Для прикладу: метра, кіно-кіна, але радіо-радіо (бо є голосний звук „і“ перед „о“).

Слід повернути тисячолітню писемну традицію, перервану 1933 року, написання „-ія“ замість „-іа“ всередині слів чужоземного походження: індустріяльний, соціальний, геніальний.

Маємо писати літеру „и“ на початку українських питомих та засвоєних слів перед приголосними „н“ та „р“: инший, индик, ирод. А слово „проект“ і похідні від нього – з буквою „е“, тобто „проект“.

Маємо вживати як нормативні паралельні форми у словах грецького походження на місці th: ефір-етер, Афіни-Атени, кафедра-катедра.

А в загальних назвах іншомовного походження писати апостроф (перед йотованими після губних): б'юро, б'юджет, п'юпітр. І не передавати подвоєння приголосних: бруто, нето, тона.

Слово „пів“ у значенні „половина“ запропоновано завжди писати окремо від сусідніх слів: пів Києва, пів яблука, пів години (нині пишемо: пів-Києва, пів'яблука, півгодини). Багато уточнень потребує написання загальних іменників та власних назв іншомовного походження. Бо в радянський період усі ці назви в нас упрощували через посередництво російської мови. Українська мова була позбавлена самостійності. Тому ми кажемо, наприклад, Брейгель (прізвище живописця), бо так у Росії. Але, наприклад, у Німеччині ніхто не зрозуміє, кого маємо на увазі. Там прізвище звучить як Бройгель. Водночас прізвище знаного фізика Ейнштейна там вимовляють Айнштайн. Так би мали писати та говорити і ми. Тобто бажано використовувати форму вимови тієї мови, з якої слово запозичене.

– Але штучно наближені до російської мови форми більшість людей давно сприймає за норму. Як вважаєте, чи захочуть мільйони українців ламати свою звичну мову?

– У нас мільйони людей і суржилом послуговуються, то невже це підстава його визнати нормою? Саме поняття „літературної мови“ позначає оброблену, унормовану форму національної мови. Саме раціональним внаормуванням мови фахівцями наш час відрізняється від давніх епох, коли мови розвивалися суто стихійно.

Ці зміни потрібні. Наголошу, що декілька років ми матимемо перехідний період: новачі впроваджуватимуть поступово, правильними будуть обидві норми. Зрештою, багато засобів масової інформації вже використовують низку колишніх норм – зокрема, кажуть: „радоcти“, „любoви“, „індуcтріяльний“, „соціaльний“. А деякі взагалі повернули правопис 1928 року.

Не треба боятися тих змін. До речі, у деяких країнах вирішували і значно складніші проблеми. Наприклад, коли Ататюрк європейизував Туреччину, то змінив арабське письмо на латиницю (що значно складніше) і домігся масового повернення в мову тих тюркських слів, які давно були витіснені арабськими. Він сказав мовознавцям, які просили кілька років на впровадження змін: „Ні, ви зробите це за кілька місяців, інакше ми не розпочинатимемо цієї реформи взагалі“.

НІ – РУСИФІКАЦІЇ

Українці втричі сильніші за державу

Костянтин Матвієнко

У 1986 році комітет комсомолу Київського політехнічного, де я навчався, влаштував для неблагонадійних студентів-дисидентів зустріч з Лесем Танюком. Йому тоді радянська влада дозволила повернутися до Києва з „московського заслання“. Зустріч була закритою, майже таємною. Всього осіб вісім. Лесь говорив українською мовою. Ведучий від комітету комсомолу (племінник видатного українського оперного співака) – російською. Інші учасники зустрічі – теж нею.

Добре запам'ятав власне відчуття подолання психологічного бар'єру, коли заговорив до гостя українською – у студентському середовищі нею спілкувалися у поодиноких випадках. Українською я і тоді володів добре, бо закінчив одну з нечисленних на той час у Києві українських шкіл (№191 імени Павла Тичини), половина нашої родини говорила українською, а інша половина – підтримувала першу. Проте київське молодіжне середовище у середині 1980-их років повністю було російськомовним. Ведучий навіть зауваження мені зробив, мовляв, гість може говорити, як хоче, а в Київському політехнічному інституті мовою спілкування є російська. Словом, тоді замість розмови про роль мистецтва у вихованні молоді дискусія звелася до одвічного мовного питання.

Русифікація

З відновленням Незалежності, на початку поточної форми української державності, українська мова у Києві швидко почала повертати свій „природний ареал застосування“. Цьому попервах сприяла держава – переведення на українську викладання у більшості шкіл, державних вищих навчальних закладах, пізніше у військових та міліцейських, а також перехід на українську мову певної частини судочинства та діловодства державних установ. Не останню

ролю у відновленні престижу української мови зіграли трансляції сесій Верховної Ради перших скликань, бо у 1990-их роках колишні комуністичні функціонери, які потрапили до парламенту, всіляко намагалися засвідчувати патріотизм, тож промовляли переважно пристойною українською мовою. Отже, російська там вживалася набагато менше, ніж у нинішньому парламенті.

Однак, уже тоді інформаційно-культурний простір (етери телебачення та радіо, перші приватні журнали та газети) заповнив російськомовний продукт. Вважалося, що він користується більшим попитом. Проте головною причиною, як на мене, стало те, що власниками і керівниками нових засобів масової інформації були переважно радянські культурні російськомовні люди. Своє власне відторгнення всього українського вони всіляко видавали за ставлення суспільства.

Держава в особі парламентів та урядів нічого не зробила для нормотворчого забезпечення захисту і розвитку української мови. Коли ж з капсуль окремих галузей економіки вилупилися дракони фінансово-економічних, олігархічних груп, невід'ємними складовими яких стали медіа-імперії, то вони вже самі спромоглися нав'язати власну мовну домінанту в інформаційно-культурному просторі України. Вирішальну роль у цьому зіграла найтісніша співпраця з російськими телеканалами, радіостанціями та виданнями.

Два поодинокі успіхи у захисті української мови в Україні лише підтверджують те, що був шанс для поширення її у сьогоденні. Йдеться про закон „Про рекламу“ та норматив, яким визначається, що кінопоказ у публічних кінотеатрах має здійснюватися українською мовою. Власники кіномереж стверджували, що глядач не ходитиме на українські фільми. Пішов. І прибутки від україномовного прокату виявилися не меншими від російськомовних.

(Закінчення на стор. 14)

ТОЧКА ЗОРУ

Відповідь прихильникам російськомовної України

Київський тижневик „Газета по-українськи“ в числі з 9 жовтня вмістив важливу за темою і висновками репліку добровольця під псевдом „Зен“. Нижче пропонуємо нашим читачам цей текст.

Останнім часом серед певних осіб набули популярності дві тези. В перекладі з російської мови вони звучать так:

1. „Своєю українською мовою ви ділите народ“.
2. „Вимагаючи українізації, ви шкодите зформуванню політичної нації в Україні“

Обидві тези – цілковита маячня, і ось чому.

По-перше, єдина мова не ділить народ, а навпаки - об'єднує. Ділить його якраз прагнення законсервувати становища, коли колишній імперський „засіб міжнаціонального спілкування“ намагається зберегти свій штучно створений статус і навіть домінувати в усіх сферах українського життя.

По-друге, мова якраз і є однією з головних ознак політичної нації, а „многоязичіє“ зазвичай маніфестує наявність певного культурно-політичного роз'єднання всередині тієї чи іншої країни.

Саме тому є безглуздом вважати себе патріотом (а іноді навіть націоналістом) і при цьому принципово послуговуватися мовою окупанта. Якщо ви патріот і водночас не здатні здійснити над собою мінімальне зусилля, щоб перейти на українську мову, – на це ви маєте персональне право, ніхто вас не змушуватиме. Але принаймні не намагайтеся робити з цього якусь „принципову позицію“ та протистояти чи опонувати дерусифікації. Навпаки – підтримуйте її, як можете, або хоча б не заважайте. Ще раз підкреслю: це якщо ви й справді є українським патріотом, а не прихованим чи явним антиукра-

їнцем. Позиція таких у мовному питанні є цілком логічною та зрозумілою і, звісно ж, неприйнятною для українства.

Тепер щодо мови та політичних націй. Наприклад, Сполучені Штати. Найвеличніша на сьогодні політична нація, яка, до того ж, складається з вихідців звідусіль. В принципі, вони могли б там свого часу запровадити таке „многоязичіє“, як ніде в світі. Тим паче, що на початку творення цієї держави англійська мова там не домінувала тотально. І коли відбувалося голосування з приводу того, якій мові бути офіційною в США, то німецька програла англійській лише з різницею в один голос. Але тим не менш мудрі засновники США вирішили зробити лише одну мову офіційною, а не дві чи десять. Після цього англійською в Штатах змушені були послуговуватися всі, і зараз тяжко повірити, що колись та ж німецька мова була в Америці широко розповсюджена.

Або ж візьмімо Ізраїль. Коли ця держава створювалась у 1948 році, ніхто з її майбутніх громадян не володів івритом. Фактично на той момент іврит уже кілька тисячоліть був мертвою мовою, якою ніхто не розмовляв. То була виключно мова релігійних книг, і сяк-так володіли нею лише рабини, а також декілька лінгвістів та ентузіастів. До того ж, вона не мала сучасної термінології, тобто слів для опису сучасних предметів і явищ, не кажучи вже про наукову та технічну термінологію (все це згодом було

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Суд розглядав справу Пукача

КИЇВ. – Апеляційний суд Києва 26 жовтня продовжив розгляд скарги на вирок колишньому керівникові департаменту зовнішнього спостереження Міністерства внутрішніх справ Олексієві Пукачу. Головуючий суддя Степан Гладій поінформував учасників процесу, що коли була оголошена перерва у розгляді справи через відсутність адвоката О. Пукача Григорія Демиденка, потерпілий у справі про вбивство Георгія Гонгадзе Олексій Подольський направив суду низку письмових клопотань, в яких просить викликати як свідків до суду Володимира Литвина, Леоніда Кучми, Олексія Філатова, Антона Чернушенка та Ігоря Мосійчука. Самого О. Олексія Подольського у 2000 році викрали, вивезли до лісу й побили. Серед організаторів і виконавців викрадення був О. Пукач, на той час – полковник міліції.Ці клопотання будуть розглядатися на наступному засіданні. („День“)

■ В Криму п'ють підроблене вино

СИМФЕРОПІЛЬ. – Крамниці окупованого Криму переповнені фальсифікованим вином, яке продають під виглядом кримських вин і коньяків в багатолюдних місцях відпочинку, особливо в курортний сезон, заявив 26 жовтня нелегітимний міністер промислової політики окупованого Росією Криму Андрій Скринник. „Продаж сурогату дискредитує поняття „кримські вина і коньяки“ в очах наших споживачів і завдає величезний фінансовий збиток економіці виробників і роздробу“, – сказав він. Заступник керівника міжрегіонального управління Федеральної служби Росії з регулювання алкогольного ринку в анексованому Криму Ганна Бакалова повідомила, що найбільшу кількість фальсифікату виявлено в Симферополі, найменшу – в північному районі півострова і на підприємствах торгівлі у сільській місцевості. (УНІАН)

■ Кіровоград матиме нову назву

КИРОВОГРАД. – 25 жовтня біля усіх виборчих дільниць працювали групи опитування громадян щодо перейменування міста. Після виходу з дільниці людей, які проголосували, їм пропонували проголосувати за зміну назви міста. Голосували люди за паспорт, тобто за місцем реєстрації. Їм видавали бюлетень, де було представлено сім назв. Люди робили свою позначку і кидали його у скриньки. В опитуванні взяли участь 45, 863 осіб (у місті мешають близько 200 тис. осіб). З них понад 35 тис. проголосувало за Єлисаветград. На розгляд виборцям пропонували варіанти: Благомир, Ексампей, Єлисаветград, Козачин, Златопіль, Кропивницький та Інгульськ. („Укрінформ“)

■ Видаватимуть пластикові картки

КИЇВ. – 1 січня 2016 року в Україні розпочнеться впровадження нової національної системи ідентифікації громадян на основі електронної бази даних та видання нових паспортів громадянина України у формі пластикової картки. Поступова заміна паспортів-книжечок на ID-картки відбуватиметься протягом найближчих 5 років. Про це повідомила 26 жовтня Державна міграційна служба. На першому етапі пластикові ID-картки видаватимуть безкоштовно особам по досягненню 14 років. Окрім того, буде запропоновано оформлення нових паспортів-карток громадянам, які звертатимуться до підрозділів міграційної служби з заявами про відновлення втрачених документів, а також про оформлення та видачу паспорта громадянина України для виїзду за кордон. Передбачено також поступове передавання функцій з прийому громадян та видання документів до центрів надання адміністративних послуг. У новому паспорті не буде інформації про укладення шлюбу та реєстрації місця проживання особи. Для підтвердження місця проживання міграційна служба безкоштовно видаватиме громадянам відповідні витяги з реєстру. Проте з розвитком електронного урядування та сфери надання адміністративних послуг за деякий час таке підтвердження не буде необхідним при зверненні до органів влади і банківських установ. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Кораблі Росії непокоять США

ВАШІНГТОН. — Російські підводні човни й шпигунські кораблі агресивно діють близько критично важливих підморських кабелів, якими проходять майже вся світова комунікація через інтернет. Це турбує аналітиків американських військових та розвідувальних служб, котрі вважають, що росіяни можуть атакувати ці лінії під час конфлікту. У Пентагоні й розвідувальних агенціях США оцінки зростаючої діяльності Військово-морських сил (ВМС) Росії строго засекречені й не дискутуються публічно. Але понад 10 високих чиновників підтвердили в загальному описі для газети „Нью-Йорк Таймс” 25 жовтня, що ця діяльність є в центрі уваги Пентагону. У вересні російський шпигунський корабель „Янтар” повільно проплив попри східне побережжя США в дорозі до Куби, де одна головна лінія лежить близько американської морської бази в затоці Гвантанамо. Чиновники ВМС США казали, що „Янтар” мав два самохідні підводні човни, які можуть бути спущені, щоб перетяти линви глибоко на дні моря. Непокоїть аналітиків Пентагону й те, що росіяни, мабуть, вишукують вразливі місця на глибинах, де важко знайти і направити кабелі. Через ці кабелі щоденно проходить понад 10 трлн. дол. глобального бізнесу. („Нью-Йорк Таймс”)

■ Росія бомбардувала шпиталь

САРМІН, Сирія. — Сирійське американське медичне товариство (SAMS) 23 жовтня випустило відеофільм, показуючи наслідки бомбардування три дні раніше Росією їхнього польового шпиталю у містечку Сармін в південній Сирії. Загибло 12 осіб, включно з двома членами медичного товариства, а 28 було поранено. Організація додала, що це вже дев'ятий раз Росія бомбардувала шпиталь чи польову клініку в Сирії, відколи вона розпочала 30 вересня свої воєнно-повітряні бойові дії на підтримку президента Башара аль-Асада. 22 жовтня прес-секретар Міністерства закордонних справ Росії Марія Захарова заявила, що повідомлення про бомбардування шпиталю є „фальшивими”. Також 23 жовтня у Лондоні, Сирійська обсерваторія для людських прав (SOHR), яка має спостерігачів по цілій країні, повідомила, що за останні три тижні від російських налетів в Сирії загинуло 446 осіб. Міжнародний Комітет Червоного Хреста 22 жовтня заявив, що російське бомбардування „утруднює нам доступ до деяких околиць”, де потрібна поміч цивільному населенню. Від початку громадянської війни в 2011 році в країні загинуло понад 220 тис. осіб, а мільйони мусіли залишати свої хати. Коаліція під проводом США закидає Москві, що вона в більшості бере на приціл повстанців, котрі воюють з сирійським урядом, а не бойовиків „Ісламської держави”. (Радіо „Свобода”)

■ Домовилися про державний бюджет США

ВАШІНГТОН. — Білий Дім і провідники Конгресу погодилися 26 жовтня на компромісовий дворічний державний бюджет, який дозволяє знести обмеження на оборонні й домашні видатки країни та збільшує державний борг. Обидві палати Конгресу США мусять затвердити його. Якщо це станеться, додаткових 80 млрд. дол. буде видано в наступних двох роках: половину на військові програми, а половину на домашні справи. („Нюзвік”)

■ США продадуть 58 млн. бочок нафти

ВАШІНГТОН. — США плянують продати 58 млн. бочок сирої нафти зі свого стратегічного запасу в 2018-2025 роках, згідно з умовою про державний бюджет, досягнутою 26 жовтня між Білим Домом і законодавцями обидвох партій. Цей продаж, який становить понад 8 відс. із 695 млн. бочок стратегічного запасу, дозволить покрити додаткові видатки в новому бюджеті. США зможуть продати додаткових 45 млн. бочок, щоб покрити кошти програми в 2017-2020 роках для модернізації стратегічного запасу, включно з розбудовою нових нафтопроводів. Це творило б загальний продаж 15 відс. стратегічного запасу США, в той час, коли Китай та Індія збільшують свої стратегічні запаси серед глобального зниження цін за нафту. („Ройтерс”)

У Полтаві відкрили пам'ятник Мазепі

ПОЛТАВА. — 14 жовтня на Соборній площі міста відбулася урочиста презентація пам'ятника гетьманові Іванові Мазепі. Пам'ятник привезли з Києва. Через протидію регіоналов виготовлений ще сім років тому пам'ятник І. Мазепі не міг доїхати до Полтави. Монумент створювали скульптор Микола Білик та архітектор Віктор Шевченко. Під час презентації Архiepіскоп Полтавський і Кременчуцький Федір Української Православної Церкви Київського Патріархату відслужив Молебень на честь гетьмана. Крім представників влади, в

урочистій церемонії взяв участь нащадок гетьмана — Ігор Мазепа. Встановити пам'ятник планують біля Свято-Успенського собору в листопаді після спорудження п'єдесталу.

Пам'ятник виготовлений на пожертви. Всією роботою, від ідеї і збору пожертв до пошуку скульптора і виготовлення пам'ятника, займався голова полтавської „Просвіти” Микола Кульчинський. На пам'ятник у різний час жертвували колишній Президент Віктор Ющенко, його брат Петро Ющенко, співак Олег Скрипка та інші особи. (УНІАН)

Пам'ятник гетьманові Іванові Мазепі у Полтаві. (Фото: „Рідна країна”)

В Росії виявлено дзвін Івана Мазепи „Голуб”

Левко Хмельковський

22 жовтня до „Свободи” зателефонував з Канади відомий археолог, дослідник Батурина — столиці гетьмана Івана Мазепи д-р Володимир Мезенцев і схвилювано повідомив, що в російському місті Оренбурзі виявлено дзвін І. Мазепи „Голуб” з Батурина, який вважали втраченим назавжди. Докладне повідомлення про сенсаційну знахідку вміщено на інтернет-сторінці історичного факультету Московського державного університету ім. Михайла Ломоносова (МДУ) і саме цей текст я пропоную читачам у перекладі з російської мови.

Минулого літа старший викладач катедри історії Росії початку XIX ст. Історичного факультету МДУ Аркадій Тарасов виявив нам дзвіниці Нікольського кафедрального собору міста Оренбурга як вважалось давно втрачений дзвін „Голуб”, який був відлитий у 1699 році на замовлення Івана Мазепи для Воскресенської церкви в його гетьманській столиці — Батурині, на Гончарівці, поблизу резиденції Гетьмана.

Це робота відомого українського майстра з Глухова — Карпа Балашевича. Дзвін дістав таку назву завдяки зображенню птаха на його стінці. Крім голуба, дзвін прикрашає постать людини з булавою і шаблею — портрет самого І. Мазепи, герб Гетьмана, сюжет „Воскресіння Христове”, орнамент, пасок з ангельських голів.

У 1708 році гетьманську столицю зруйнувало московське військо. Дзвін перевезли у Домницький монастир на Чернігівщині, де він загубився серед інших дзвонів. Друге відкриття дзвону „Голуб” сталося у 1927 році завдяки чернігівському етнографу Борисові Пилипенку. Про „Голуба” заговорили як про одну з найзначиміших пам'яток українського лудвісарства. Тоді ж дзвін перевезли до Чернігівського історичного музею, де він перебував до початку Другої світової війни, а потім зник. Деякі дослідники вважали, що його переполювали. Але „Голуб” виявився живим.

Ще в травні цього року А. Тарасов виявив,

що на дзвіниці Нікольського кафедрального собору збереглися два дзвони, виготовлені у XVII ст. Однак, ні служителі Оренбурзької єпархії, ні краєзнавці нічого про дзвони не знали. Через два місяці А. Тарасов оглянув один з дзвонів з усіх боків, чого не міг вчинити раніше. Він побачив зображення птаха з написом „Голуб” і постать чоловіка в жупані з шаблею на боці, тобто зображення Гетьмана І. Мазепи.

Обставини появи дзвону в Оренбурзі покищо невідомі. Можливо, його перевезли туди в середині 1940-их років. Наразі дзвін не використовується — він втратив язика і має тріщини.

Я почав шукати відомостей про знахідку в інших джерелах і у часописі „ОКAsia” зустрів повідомлення про засідання клубу молодих професіоналів Оренбургу „Гуманітарна співпраця у збереженні історичної і цивілізаційної єдності народів Росії і СНД”, на якому був виступ А.Тарасова про його знахідку на соборній дзвіниці. Окрім уже викладеного, часопис розповів, що Домницький монастир отримував щедрі дари від Гетьмана І. Мазепи, який заснував у ньому соборну церкву. Наприкінці XVIII ст. князь Олександр Безбородко і його брат граф Ілля Безбородко відбудували старий монастир, прикрасили його новими мурованими церквами і дзвіницею, на якій і опинився дзвін „Голуб”.

(Закінчення на стор. 5)

10 українців стали депутатами парламенту Канади

Альона Качкан

ОТАВА. – За результатами федеральних виборів у Канаді, що відбулись 19 жовтня, більшість у парламенті отримала Ліберальна партія на чолі з Джастином Трюдо. Консерватори втратили багато місць і на майбутні чотири роки формують опозицію. Однак, зміна уряду в Канаді не означає зміни курсу щодо України. Досі всі партії у парламенті підтримували подальшу допомогу Україні та засуджували агресію з боку Росії. Більше того, 10 депутатів українського походження пройшли до парламенту – від Ліберальної партії Юлія Дзерович, Христия Фріланд, Борис Вжесневський, Кайл Пітерсон, Тарас Дугід, Мері-Анн Мигічук, від Консервативної партії – Джеймс Безан, Рона Амброс, Джим Еглінський, Марк Варава.

Ліберали у Канаді у своїх заявах неодноразово наголошували про необхідності розширити санкції стосовно Росії. Так, за твердженням Б. Вжесневського, новообраного депутата парламенту від Ліберальної партії, Дж. Трюдо публічно заявив, що у разі його перемоги він ініціюватиме на міжнародному рівні виключення Росії від міжбанківської системи SWIFT.

Також ліберальні кандидати, у тому числі Х. Фріланд, повідомляли, що список осіб, які підпадають під санкції, повинен бути розширений та включати низку російських олігархів, які вже потрапили під санкції у США.

Проекти на підтримку України, розпочаті консервативним урядом Стівена Гарпера, не будуть припинені, сказав Тарас Залуський, виконавчий директор Конгресу Українців Канади (КУК), який зустрічався з Дж. Трюдо. „Трюдо підтримує ідею посилення допомоги Україні у сфері боротьби з корупцією, впровадження економічних реформ. Було б добре, щоб він найближчим часом здійснив робочу візиту до України, аби показати свою підтримку“, – сказав Т. Залуський.

Визнання угруповань „ДНР“ і „ЛНР“ терористичними організаціями підтримують усі три найсильніші партії, про що свідчать опитування,

проведені КУК.

Більш ніж 10 кандидатів-лібералів українського походження пройшли в парламент, серед яких Христия Фріланд, Борис Вжесневський, Юлія Дзерович, Кайл Пітерсон, Террі (Тарас) Дугід та інші. Більшість із них балотувались на виборчих округах у провінціях Онтаріо, Манітоба та Альберта, де кількість представників української діаспори найбільша.

Однак, деякі депутати від консерваторів та Нової демократичної партії, які постійно підтримували України в парламенті, програли. Серед них Тед Опіц, голова міжпарламентської групи „Україна-Канада“, який програв українцю за походженням Б. Вжесневському.

Дж. Трюдо походить з канадської родини – його батько П'єр Трюдо був прем'єр-міністром Канади близько 15 років з невеликою перервою. Сам Дж. Трюдо почав активно долучатись до політики після смерті батька у 2000-их роках. До цього він працював викладачем французької мови, вів дослідження в університеті, зіграв декілька ролей у телевізійних фільмах. У 2008 році він став депутатом від Ліберальної партії, яка тоді була в опозиції до консервативного уряду.

На цьогорічних федеральних виборах для багатьох канадців Ліберальна партія на чолі з Дж. Трюдо стала уособленням змін – більшість населення хотіла понад усе змінити уряд, усі інші фактори, як політичні плани та стратегії, були не так важливі. Уряд С. Гарпера був при владі близько 10 років, він переобирався тричі – два рази формуючи уряд меншості, а у 2011 році отримав більшість у парламенті. Бажання змін змусило понад 68 відс. виборців прийти на виборчі дільниці, щоб виконати свій громадянський обов'язок. Такої високої явки на виборах у Канаді не було з 1993 року.

Ліберальна партія отримала 184 місця у парламенті з 338 (54.4 відс.), Консервативна партія – 99 (29.2 відс.), Нова демократична партія – 44 (13 відс.), Квебекський блок – 10 (2.9 відс.), Партія зелених – 1 місце (0.3 відс.).

мувати Україну“.

КУК подякував Прем'єр-міністрові Стівену Гарперу за його провідну роль та відданість служінню державі протягом майже десяти років. С. Гарпер разом з його командою гідно служив Канаді і залишається сильним прихильником України. КУК і далі працюватиме з вибраними представниками від усіх партій над питаннями, які є важливими для українсько-канадської громади.

КУК

В Росії виявлено дзвін...

(Закінчення зі стор. 4)

Коли його виявив Б. Пилипенко, то у 1929 році зробив доповідь в Історичній секції Всеукраїнської Академії Наук на засіданні Комісії історії козацтва і козацьких часів. Він докладно розповів про Мазепин дзвін, на якому зокрема був напис „Карп Йосифович делатель“. Отож Карпо Балашевич належав до відомої Глухівської людвисарської школи, мав у Глухові ливарню, де виробляв гармати. Мистецтво він успадкував від батька Йосипа Балашевича, найвідомішим твором якого була гармата з гербом та ініціалами гадяцького полковника Михайла Бороховича, котру пізніше забрали до російської столиці, в Ермітаж.

Сам К. Балашевич виготовив велику гармату Батурина, прикрашену рослинним орнаментом, гармату-пищаль (від цього слова походить „пістолет“) для Конотопа з написом „За щасливого регіменту ясновельможної милості пана Івана Мазепи гетьмана“, гармату-мортиру вагою 50 пудів з титулами Петра I та І. Мазепи, яка стала трофеєм в колекції Московського кремля.

Нелегкою була доля Нікольського собору, у якому виявили дзвін І. Мазепи. Храм спорудили козаки у 1883 році, але більшовики зачинили його і утворили в ньому архів НКВД. Знову відкрили церкву у 1944 році, коли Москва під час війни була змушена повернути церкви народові.

Невідомо як потрапив дзвін до Оренбургу. Відомо лише, що у 1945 році Евакобанк СРСР виділив два дзвони для нової церкви. Часопис стверджує: „Це пам'ятник історії і культури, який належить законному власникові – Російській православній церкві“. Та невже?

Мазепин дзвін.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Вбито ще одного полісмена

НЮ-ЙОРК. — В погоні за можливим злочинцем був смертельно поранений нью-йоркський полісмен 33-літній Рендолф Голдер, який помер 20 жовтня. Комісар поліції Віліям Бретон сказав на прес-конференції в Гарлемі: „Це вже четвертий нью-йоркський полісмен, котрого замордовано за останніх 11 місяців. Гірше не може бути“. Пораненого злочинця, який вкрав ровера, затримала поліція. Цього року вже понад 100 службовців поліції загинули в США, виконуючи свою службу. („Асоціейтед Прес“)

■ Канада відтягне бойові літаки

ОТАВА. — Новообраний Прем'єр-міністр Канади Джасти́н Трюдо підтвердив, що він дотримає свою передвиборчу обіцянку відтягнути бойові літаки країни з антитерористичної коаліції, якою провадять США у боротьбі проти бойовиків „Ісламської держави“ (ISIS) в Іраку й Сирії. Прем'єр заявив це 27 жовтня на своїй першій прес-конференції, кажучи, що він мав телефонічну розмову з Президентом США Бараком Обамою на цю тему. Канада має шість бойових літаків типу С-18 у війні проти ISIS, але Дж. Трюдо не сказав, коли вони будуть відтягнені. Він також нічого не сказав про 70 членів канадського військового спецрозділу, котрі навчають курдських бойовиків. Канадський прем'єр теж перевірив розмови з Прем'єром Великобританії Дейвідом Камероном і Президентом Франції Франсуа Оландом. Він сказав, що плянує змінити закордонну політику, яку провадили його попередники, колишній Прем'єр Стівен Гарпер і колишній Міністер закордонних справ Джан Бейрд. 43-літній Дж. Трюдо є сином колишнього Прем'єра П'єра Трюдо, котрий провадив країну в 1968-1984 роках. („Нюзвік“)

■ Китай назвав незаконними дії США

ПЕКІН. — Китайські урядовці засудили наближення американського корабля до спірних островів у Південно-Китайському морі і назвали дії США незаконними. Ракетний есминець „USS Lassen“ порушив зону 12 морських миль біля штучних островів архіпелагу Спретлі, які Китай вважає своєю морською територією. Ця дія американського корабля стала серйозним викликом для претензій Китаю на штучні острови. Міністерство закордонних справ Китаю заявило, що екіпаж американського корабля було попереджено про заходження у територіальні води Китаю, і що Пекін розглядає цей випадок як загрозу своєму суверенітету. Речник китайського Міністерства оборони Лу Ган додав, що Пекін дасть „рішучу відсіч свідомо провокативним діям будь-якої країни“. За його словами, американський корабель під час його місії навмисного заходження в спірні води „вели і попередили“ китайські військові. США і сусідні з Китаєм країни регіону вважають китайські претензії на архіпелаг Спретлі такими, що суперечать міжнародному законодавству. „Ми здійснюємо рутинну діяльність у Південно-Китайському морі відповідно до міжнародного права“, – заявив представник Пентагону Бил Урбан. Кілька країн Південно-Східної Азії, зокрема Філіппіни і Японія, привітали операцію ВМС США. Китай розпочав масштабну операцію створення штучних островів наприкінці 2013 року. На зустрічі з Президентом США Бараком Обамою минулого місяця китайський провідник Сі Дзін'япін пообіцяв, що штучні острови архіпелагу Спретлі не будуть містити військових об'єктів, однак Вашингтон вважає, що Китай мілітаризує штучні острови. („Голос Америки“)

■ Перервали виступ російського хору

ПРАГА. — Чеські та українські активісти демонстрували 18 жовтня перед ареною в столиці Чехії під час виступу Академічного ансамблю пісні і танцю ім. А. Александрова, офіційного хору Збройних Сил Росії. Демонстранти тримали написи, називаючи хор „музикою війни та окупації“. В концертній залі мала група протестувальників розгорнула прапори України, НАТО та Європейського Союзу, але їх швидко вивели зі залі. (Радіо „Свобода“)

Наші школи – наша надія

12 вересня, після літніх вакацій, в суботніх Школах українознавства, котрі структурно належать до Шкільної Ради при Українському Конгресовому Комітеті Америки, розпочалися регулярні заняття. Школи українознавства діють у багатьох штатах, де їх менше, де більше. Наприклад, в Мишигені і Орегоні є лише по одній, у штаті Нью-Йорк їх аж дев'ять, в Нью-Джерзі – сім. Але загалом усі вони мають за собою великий, понад шістдесятирічний досвід, і щороку цей досвід стає повнішим і ціннішим. Перед відновленням занять, як звичайно, учителі з різних штатів збираються на ширші фахові обговорення своїх досягнень, проблем і завдань. У перших днях вересня відбулася регіональна (штати Ілліной, Мишиген і Огайо) учительська конференція в Чикаго – на базі Школи українознавства „Рідна школа” ім. Василя Стуса, а 9-11 жовтня, в Hudson Valley Resort (місто Кергонксон, Нью-Йорк – Всеамериканська конференція українознавства Шкільної Ради при УККА.

Нині вже неможливо уявити життя українських громад в Америці, Канаді й усіх інших Західних країнах без Шкіл українознавства. Поряд з українськими Церквами, наші суботні школи є надійними чинниками збереження національної ідентичності, українських народних традицій, української культури загалом.

„Коли п'ять років тому я приїхав до США з двома малими дітьми, то дуже сумнівався щодо того, чоого може навчитися моя дитина у школі один раз на тиждень, – пише до нашої „Свободи” Михайло Павлів з Коговзу, Конектикат. – Невдовзі я зрозумів, що мої сумніви були безпідставні. Бо справа не так у кількості занять, як у їхній якості, у визначенні тих головних тем, котрі відкривають перед дітьми неповторність української мови, української історії, українського світу”.

І це правда. Саме у цьому надважливому сенсі наші суботні Школи українознавства можуть послужити взірцями для багатьох щоденних шкіл сучасної України, де й сьогодні, на 25-му році відновленої державної незалежності, шкільна освіта ще не позбулася постсоветських ознак, зокрема в гуманітарній ділянці. У програмах викладання історії та літератури залишаються незрев'юваними старі советські та постсоветські тенденції, у викривленому світлі яких подавалося походження української нації, українська історія, применшувалося значення української культури, літератури. У висліді ця тенденційна освіта залишала молоду українську людину дезорієнтованою, національно обкраденою, позбавляла сили опору до нищителів усього українського.

Тим часом головним об'єктом пізнання у Школах українознавства США є українство як загальноцивілізаційний феномен, особливості його формування і розвитку в часово-просторовому вимірі як в Україні, так і поза нею. Головне програмне коло окреслене підставовими темами: українці, українськість, українство, українська людина, український соціум, природа України, українська культура, український світ, Україна як рівноцінна частина загальнолюдської цивілізації.

„Залізному канцлерові” Пруссії Отто фон Бісмаркові, зусиллями якого німецькі князівства об'єдналися в єдину державу, приписують такий знаменитий вислів: „Ворог іде туди, де програє учитель і священник”. Нещаслива історія багатьох народів підтверджує цю істину. Пам'ятаймо й ми її.

ІСТОРІЯ

Любов Шульгіна життя присвятила Україні

Наталія Іщук-Пазуняк

150 років тому, 1 березня 1865 року, народилася на Полтавщині видатна громадська діячка Любов Шульгіна. Вона походила з давнього козацького роду, пов'язаного з такими історичними постатями як гетьмани Павло Полуботок і Данило Апостол. Її виховували в козацько-дворянській родині Миколи Устимовича і Ефросинії з роду Черкаської. Разом зі своїми батьками, братом Миколою і сестрою Марією вона була зближена до селян-хліборобів з їхнього села Софине, залюбки читала односельцям твори українських письменників, зокрема поеми Тараса Шевченка.

Л. Устимович мала добру освіту – середню і вищі жіночі курси в Києві, які згодом були закриті владою через революційні погляди курсанток. Згодом відкрила школу в селі, з клясою української мови та готувала вчителів для сільських недільних шкіл.

Була одружена з Яковом Шульгіном, істориком і педагогом, що був засланий царською владою на Сибір на п'ять років і помер в 1911 році.

Була добре обізнана з західно-європейською літературою та знала німецьку і французьку мови, що передавала своїм дітям, а згодом внукам. Все її життя було віддане інтересам українського народу. Під час Першої світової війни разом з Людмилою Старицькою-Черняківською, Дмитром Дорошенком і іншими заснувала товариство „Родина”, яке опікувалося пораненими воїнами-українцями, яких привозили з фронту. Вони вчили їх української грамоти та читали їм українські твори.

На початку Першої світової війни в 1914 році Л. Шульгіна заопікувалася групою заарештованих у Львові українських інтелігентів і селян, які перебували в київській тюрмі, та подбала, щоб українська інтелігенція взяла на поруки заарештованих галичан, за що згодом висловив їй свою подяку Митрополит Андей Шептицький.

В 1917 році була співорганізатorkoю першої української гімназії в

Любов Шульгіна (фото з часопису „Наше життя” – травень 1955 року)

Києві, де була учителькою підготовчої кляси, а її дочка Надія – вчителькою математики. Директором був Володимир Дурдуківський, пізніше розстріляний більшовиками.

Згодом Л. Шульгіна переїхала з родиною своєї дочки Надії до Рівного, де займалася вихованням своїх внучок Наталії і Марії. Під час Другої світової війни вся родина покинула рідний край і виїхала на чужину, до Саксонії (Німеччина).

Л. Шульгіна закінчила своє життя 6 червня 1945 р. в Саксонії. Згодом її тлінні останки перевезено на цвинтар св. Андрія Первозваного в Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі, не проживала родина її дочки.

Л. Шульгіна мала синів Олександра – історика і політичного діяча, Володимира, який загинув у бою з більшовиками під Крутами в 1918 році, Миколу – правника, що помер молодим в Парижі.

Філадельфія

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ НЬО-ДЖЕРЗІ

відбудуться

в п'ятницю. 20 листопада 2015 року, о годині 10:00 ранку

у приміщенні Головної канцелярії УНСоюзу
2200 Route 10, Parsippany, NJ

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішачим правом голосу члени управи окружного комітету, конвенційні делегати, та по два делегати від наступних відділів:

**25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 155,
165, 171, 234, 269, 287, 353, 372**

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьмуть участь

Члени Екзекутивного Комітету УНСоюзу

За управу Округи:

Оксана Станько, голова округи Нью-Джерзі

„Бачили очі...
(Закінчення зі стор. 1)

чити, то це вже говорить про їхню високу якість.

Це є правдою, але не всією. Годі було передбачити саме персональний вимір виборів. Щодо задіяних у них політичних сил, то міру їхньої успішності досить точно визначив своїми опитуваннями Всеукраїнський інститут соціології.

Приблизно такими і є попередні висліди виборів: 5-відсотковий бар'єр пододала, але без тріумфу, пропрезидентська партія „Блок Петра Порошенка – „Солідарність“.

Оскільки рейтинг партії Арсенія Яценюка „Народний фронт“ дорівнює нулеві й тому вона не брала участі у цих виборах, в найближчі місяці, а то й тижні, він може позбутися прем'єрського крісла. Покищо йому вдавалося грати на тому, що він має велику парламентавську фракцію. Тим часом вперед досить помітно вирвалася Юлії Тимошенко зі своєю „Батьківщиною“, і це дасть їй підстави претендувати на прем'єрське крісло. Їй можуть посприяти й ті члени „Народного фронту“, котрі раніше були в „Батьківщині“.

Досить успішно, навіть у столиці, вийшло з виборів Всеукраїнське об'єднання „Самопоміч“.

Значно кращих результатів, ніж у минулих парламентавських виборах, досягнуло Всеукраїнське об'єднання „Свобода“. Водночас, виглядає, вона готує сили для наступного прориву на можливих позачергових виборах до Верховної Ради. Стало відомо про намір усіх українських правих сил – „Свободи“, Радикальної партії і „Правого сектора – об'єднатися.

Радикальна партія Олега Ляшка, за місяць до виборів вийшовши з парламентавської коаліції і до краю загостривши критику на адресу влади, якоюсь мірою збільшила ряди свого електорату.

На жаль, у східних областях легко переступив прохідний поріг „Опозиційний блок“. Очевидно, це наступний крок „вчорашніх“ до реваншу. Політичний експерт Валерій Пекар називає ці області „сірою зоною, де висять українські прапори, але відсутні українські настрої. Це зона потенційної війни, і не думайте, що вона скінчилася. Ворог зроби перерву на політичну атаку“.

Пододала прохідний поріг нова партія „Наш край“. Її придумала і фінансувала Президентська адміністрація, аби відібрати бодай якусь кількість голосів від „Опозиційного блоку“ на сході. До „Нашого краю“ також входять колишні „регіонали“, зокрема Олександр Фельдман і Сергій Кальцев, які голосували за так звані „диктаторські закони“ 16 січня 2014 року.

Судячи з попередніх вислідів, за порогом, як і можна було очікувати, залишилися, попри дуже активні передвиборні кампанії, сили, котрі називають себе „новими“ – партія „Відродження“, зформована переважно з перефарбованих „регіоналів“. Не спливали на поверхню і партія Андрія Карпенка „Сила громад“, „Партія простих людей“ Сергія Капліна, партія Дмитра Добродомова „Народний контроль“, партія „Єдність“ колишнього міського голови Києва Олександра Омельченка, партія „Рух за реформи“, утворена колишніми прибічниками Сергія Тигіпка, партія Василя Гацька „Демократичний альянс“, партія політолога Олександра Солонтая „Сила людей“.

Вибори міських голів, як це й передбачалося, містили більшу інтригу – хоч би тому, що тепер, 25 жовтня, відбувся лише перший їхній тур. Усього на пост міського голови кандидували 28 осіб. Наразі у столиці переміг, з результатом понад 40 відс. голосів, Віталій Кличко, але не факт, що він повторить цей успіх у другому турі. Проти нього змагатимуться колишній київський голова Олександр Омельченко, Борислав Береза, моливо – сергій Гусовський від „Самопоміч“ і Генадій Корбан – від „Українського об'єднання патріотів“ (УКРОП).

До Київської обласної ради найбільше вибрано кандидатів від пропрезидентської „Солідарності“.

Тут відразу слід зауважити, що на ці вибори пішли майже всі голови районних і обласних державних адміністрацій – іншими словами, кандидати від „Блоку Патра Порошенка“, що означає посилення партії влади і посилення саме згори вниз, що може становити певні ризики для української демократії.

І ще один непривабливий факт: найбільше колишніх „регіоналів“ виявилось у списках „Блоку Петра Порошенка“ – аж 120.

Щодо Харкова, то соціологи також не помилилися: в першому турі і в цілому – бо дістав поняд

50 відс. голосів – переміг Генадій Кернес, той самий мер міста, котрий разом з колишнім очільником облдержадміністрації Михайлом Добкіном вособлював Антимайдан і антиукраїнство загальом.

На пост міського голови Одеси претендувало 42 кандидати. Переможця остаточно визначить другий тур, який відбудеться 15 листопада,

В Дніпропетровську посаду міського голови виборюють кандидат від УКРОП Борис Філатов і колишній затятий „регіонал“ Олександр Вілкул. Там, як і в Одесі, мусить відбутися другий тур голосування.

У Львові найбільш ймовірний переможець змагання за пост міського голови – Андрій Садовий. Його результат – 48 відс. голосів. Позицію чинного мера великою мірою підсилив високий рейтинг „Самопоміч“. У другому турі А. Садовий буде змагатися з Русланом Кошулинським, кандидатом від „Свободи“.

Влада не спромоглася запевнити нормальний виборчий процес у Маріуполі. Більше того, саме з її вини вибори в місті не відбулися. В останню ніч перед голсуванням голова Центральної виборчої комісії Михайло Охендовський вніс ті зміни у склад Маріупольської Тимчасової виборчої комісії такі зміни, що мали зіграти на руку олігархові Рінатові Ахметову. Громадськість міста оголосила бойкот таким „виборам“.

Не відбулися вибори і в Красноармійську Донецької області, хоч це також територія, контрольована українською владою. Там кілька сотень проросійських молодчиків оточили виборчу дільницю, тому члени комісії відмовилися від проведення виборів.

„Гнітючою є поява проросійських політиків не лише на українських телеекранах, а й у виборчих списках, – пише у газеті „День“ журналіст з Луганська Валентин Торба. – Саме тому багато хто почав припускати, що нинішня влада готує індульгенцію попередникам. І вибори в цьому пляні є механічною легітимізацією такої реінкарнації. Одностаєне голосування з низки питань „Блоку Петра Порошенка“, „Народного фронту“ і „Опозиційного блоку“ натякало: вищий законодавчий орган вже близький до „ширки“ – широкої неформальної коаліції. Ця консенсусна особливість провладних і начебто опозиційних політиків“.

Ще однією особливістю нинішніх виборів є те, що велика частина громадян не змогла взяти в них участь. Мова йде про так званих переселенців, рахунок яких давно вже перейшов за мільйон. Ця категорія громадян перебуває в підвішеному стані. Повернутися до своїх осель вони не можуть. Обирати владу міст, де вони живуть, переселенці права не мають, а на їхній рідній території панує влада окупанта. Таким чином, Україна має прецедент, якому соціологами ще не дано належної оцінки, – в Україні значну частину громадян відлучено від виборчого процесу, а отже, думку цих членів суспільства не буде взято до уваги.

Тривожний висновок з сьогоднішньої політичної ситуації в Україні робить відомий політолог Вітор Небоженко: „Вкрай небезпечна тенденція цих незвичайних і неприємних місцевих виборів – це спільна „робота“ кандидатів над недавньою пам'яттю України та українців. Апеляція кандидатів до Майдану носить, як правило, виключно демагогічний характер. У ході виборчої кампанії йде інтенсивна інфляція образу Майдану. Маніпуляція символами Майдану досягла величезних масштабів, розчиняючи пам'ять українців про героїчні події в потоці цинічної брехні і демагогії. І як наслідок, у цих виборах виникає несподівана і небезпечна тенденція. Всі політичні сили, по всій країні, не змовляючись, наполегливо повертають нас у минуле, до 2000 року, деь на рівень 1996 року. Їхня спільна мета – пам'ять і загроза Майдану повинна зникнути з масової свідомості. Якщо ці вибори визнають успішними, то це буде найбільший удар по цінностях і перспективах Майдану. Виходить, що після 2014 року Україна легко впадає в крайнощі: від екстремальних способів політичного життя народного бунту проти диктатури – Майдану, до примітивних способів імітації політики на виборах. Здається, що всі, від кандидатів влади до прихованих прихильників Путіна, тихо мстять українцям за те, що вони зважилися на соціально-політичний бунт – Майдан і Революцію Гідності та самоповаги.

Виходить, що політичний цинізм нашої української влади на цих виборах переміг політичний романтизм Майдану і веде до забуття його Героїв. Після цих виборів Майдан, як використаний символ, непомітно, без допомоги якогось Путіна, віді-

йде на периферію української політики. А героїчні учасники Майдану і війни з Росією стануть політичними маргіналами і невдахами. Бо, якщо влада і народ допустили такі вибори, виходить, ні Майдан, ні його цінності більше не потрібні. Залишки волонтерських і добровольчих рухів України перемелють в цій гучній, порожній і цинічній квазіполітичній боротьбі за владу. Їх використовують для обману патріотично налаштованих виборців. Як це у нас трапилося з „легендарними“ комбатами та журналістами-правдошукачами на недавніх парламентських виборах. Ставши депутатами, вони буквально за кілька місяців інтегрувалися в структуру влади і механізми захисту олігархату України. Парадокс, але така українська реальність – все, чого українці, так важко добиваються в боротьбі, потім використовують проти них. Виборець перетворюється на декоративний елемент виборчої кампанії, який нічого не вирішує, а тільки бере участь в політичному театрі.

Ці вибори мали стати для країни кроком вперед, а вони повернули в „домайданне“ минуле України“.

Пресфонд „Свободи“ і Альманаху УНС за липень 2015 року		
\$	NAME	LOCATION
Пресфонд „Свободи“		
250	PLAST-TABIR-PTASHAT-SOYUZIVKA	KERHONKSON, NY
100	BODNAR, ULANA	ALEXANDRIA, VA
	STEBELSKY, LIDIA	YONKERS, NY
50	KOWALYSKO, MICHAEL	GAITHERSBURG, MD
40	RUD, PELAHIA	RIDGEWOOD, NJ
30	CHUDOWSKY, VALENTINA	WETHERSFIELD, CT
	DEBRAUN, LUDMILLA	HOLLYWOOD, FL
25	BAMBER, KATIA	MADISON, CT
	SOS, JOHN Y & ULANA	PROVIDENCE, RI
	YAREMKO, OKSANA	LIVINGSTON, NJ
20	ANDRUSHKIW, VERA	TROY, MI
	BADYNSKYJ, JOSEPH	PHOENIX, AZ
	BARTOSZYK, MARION	MOUNT RAINIER, MD
	BAZARKO, NESTOR	OWINGS, MD
	BILLEY, MARK	BUENA PARK, CA
	CHERNEY, IHOR & ALLA	ORADELL, NJ
	KOLYBABIUK, JAROSLAW	MOORESTOWN, NJ
	MARUSZCZAK, ILKO & OLGA	DEARBORN HEIGHTS, MI
	PAWLENKO, HELENA	BRICK, NJ
	POLISZCZUK, OREST	ELLICOTT CITY, MD
15	KOLOGY, ZENOVIA	BAYSIDE, NY
	KOSTIUK, THEODOR & ALEXANDRA	SILVER SPRING, MD
10	BUCIORA, MARIA	OUTREMONT , QC
	DICKEY, ALLA	MIDDLE VILLAGE, NY
	GUDIMA, OLGA	PARKER, CO
	HARUCH, CZESLAWA	BURLINGTON, ON
	KARPENKO, BORIS	SOUTHFIELD, MI
	KULYNYCH, EUGENE	VILLAS, NJ
	KUNCIK, JAROSLAW	SHELTON, CT
	LOBACHEVSKY, OKSANA	SOMERSET, NJ
	LOHAN, GEORGE & OLGA	LITTLE FALLS, NJ
	LUCIW, WOLODYMYR & MARY	BERNVILLE, PA
	OSTAFIJCZUK, MARIA	LONG ISLAND CITY, NY
	WASYLYK, MARIA	NEW YORK, NY
	LASZYN, TARAS	TRENTON, NJ
TOTAL FOR JULY 2015: \$1,030		
Пресфонд Альманаху 2015		
30	DAWIDOWICH, TEKLA	ETOBICOKE, ON
22	HNATIUK, VERA	WARREN, MI
	MACIW, CHRYSZYNA	DES-ORMEAUX, QC
20	OHAR, OKSANA	BEVERLY HILLS, MI
12	MUDRY, ALEXANDRA	CHICAGO, IL
	MUSIJ, GEORGE	ETOBICOKE, ON
7	CHAYKOVSKY, NATALIA	MORRIS PLAINS, NJ
2	GELECINSKYJ, GEORGE	RICHFIELD, MN
TOTAL FOR JULY 2015: \$127		
Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“		

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Громада Канади подарувала амбулянси

Святослав Юраш

КИЇВ. – 23 вересня Міністерству оборони України передано чотири подарованих Канадою автомашин швидкої допомоги, укомплектовані апаратурою, ліками та готові до використання. Автомобілі надані парамедиками зі Саскачевану та Альберти для використання у військових шпиталях Харкова, Дніпропетровська та Вінниці.

Катерина Велінга з Комітету „Евромайдан Канада“ представила жетводавців проекту „Швидкі для України“. Будуть присутні Посол

Канади в Україні Роман Ващук, представники Міністерства оборони України, Міністерства закордонних справ України та очільники трьох військових шпиталів. Крім того, були запрошені ключові українські партнери проекту з Всеукраїнського об'єднання „Патріот“ та компанії „Віннер Імпортс Україна“.

Загальна вартість автовок разом з обладнанням та медичними препаратами – понад 100 тис. дол. Це перша частина проекту „Швидкі для України“. Найближчим часом ще 12-16 машин підготують та надішлють з Канади.

Відзначені Старші Пластуни

Ірена Зварич

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Пластова Станиця у Філядельфії пишається двома нововідзначеними Старшими Пластунами. Адріана Федорійчук і Андрій Зварич одержали найвище відзначення – Орден св. Юрія в бронзі за їхню надзвичайну і постійну пластову працю та взірцеву пластову поставу.

А. Зварич одержав відзначення на День Пластуна 19 липня на „Вовчий Тропі“. Церемонію провела Булавна Старших Пластунів США Калина Дурбак.

А. Федорійчук одержала відзначення на відкритті Станичного року 12 вересня у Філядельфії. Церемонію провела голова Крайової Пластової Старшини д-р Христя Кохан.

На відкритті Станичного року (зліва): Андрій Зварич, Адріана Федорійчук і д-р Христя Кохан. (Фото: Ірена Зварич)

Представили фільм про Майдан

Олександра Шухевич

ВАШІНГТОН. – 25 вересня, за програмою святкування Дня Незалежності України, відбувся допрем'єрний показ фільму „Зима у вогні“, під час якого Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет нагородив режисера фільму Євгена Афінеєвського орденом св. Володимира Великого.

Студія „Netflix“ та ізраїльський режисер Є. Афінеєвський представили документальну картину про події на Майдані „Зима у вогні: українська боротьба за свободу“. Фільм-хроніка розповідає про 93-денний

період зими 2013-2014 років, описуючи процес перетворення боротьби українців за громадянські права на Революцію Гідності, підтримувану мільйонами людей. Раніше картина була представлена на Міжнародному фестивалі фільмів про права людини у Нюрнберзі, де отримала найвищу нагороду. Також фільм отримав нагороду глядацьких симпатій за найкращий документальний фільм на кінофестивалі у Торонто.

Про революційні події на Майдані знімалися й інші фільми. Один з них – „Майдан“ режисера Сергія Лозниці також отримав найвищу нагороду на 9-му Нюрнберзькому фестивалі.

Було вміщено невідповідну світлину

16 жовтня у „Свободі“ було вміщено допис Олександра Федорука „Патріарх Філарет відвідав Огайо“, до якого подано невідповідну світлину. На виправлення цієї помилки вміщуємо дві світлини

О. Федорука про перебування в Українській православній церкві св. Трійці Київського Патріархату в Норт-Роялтоні, Огайо, Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета.

Патріарха вітали хлібом-сіллю представники церковної управи, Братства св. Андрія Первозваного і Сестрицтва св. Покрови. (Фото: Олександр Федорук)

Комітет готує цікаві події

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Флориди. – Громадський комітет 14 жовтня переглянув календар імпрез всіх місцевих організацій, щоб скоординувати дати проведення. На 29 жовтня 56-ий відділ Союзу Українок Америки призначив свій традиційний пікнік для всіх членів громади. Українсько-Американські Ветерани відзначатимуть День пам'яті ветеранів Америки 12 листопада з участю офіцерів з України. 18 листопада Українсько-Американський клуб на своїх сходах покаже монтаж з

відкриття у Вашингтоні пам'ятника жертвам Голодомору.

На 13 грудня припадає храмове свято Українського осередку ім. св. Андрія і відзначення 40-річчя осередку. Осередок став народним домом для української громади в південно-західній частині Флориди. Управа Осередку на чолі із Віктором Лісничим дружньо працює, щоб осередок мав найновіше устаткування і приємний вигляд.

На відзначення 40-річчя осередку планується святковий обід з участю громадського хору, відкриття відновленого приміщення бібліотеки.

Члени Громадського комітету (перший ряд зліва): Леся Попель, Богданна Більовицук, Ліда Бойко, Рома Гуран, Віра Боднарук, Катя Стецюк, Галя Ліснич, (другий ряд зліва) Ненсі Возна, Одарка Горбачевська, Дарія Томашоська, Анн-Марі Сусл, Євген Томашоський, Роман Рондяк. (Фото: Віктор Лісничий)

Запросили Патріарха Філарета до храму, щоб помолитися за мир в Україні.

20-ліття радіогодини УОКЦ у Філядельфії

Йосиф Рожко

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Радіогодина Українського Освітньо-Культурного Центру (УОКЦ) у Філядельфії відзначила 20 років служби українській громаді понад тисячею одно-годинних радіопередач. Двадцять років тому, завдяки ініціативі горстки ентузіастів, Рада Директорів УОКЦ схвалила ідею щотижневих передач Центру, які стали необхідним елементом громадського життя та поінформованості української громади у Філядельфії. В суботу, 16 вересня 1995 року, о год. 9:00 ранку в етер поплила перша українська радіопередача УОКЦ, а за нею впродовж 20 років, послідовно щосуботи понад тисячу інших. Спочатку радіопередачі пересилалися на хвилях WNWR 1540 AM, а від року часу вони на хвилях WWDB 860 AM.

Радіопередачі виготовляв радіокомітет очолений інж. Борисом Захарчуком, який в програмі включав новини з України та про Україну, історичний календар, літературні, історичні та мистецькі коментарі, оголошення подій та різні повідомлення з громадського життя. Окрасою радіопрограми були спеціально підібрані Орисею Гевка клясичні, модерні та народні пісні, а в останніх двох роках комітет інформував досить деталь-

но про події Революції Гідності на Майдані, АТО та неоголошену українсько-російську війну.

Схвальні відгуки на цікаву та різноманітну радіопрограму забезпечили численні одиниці, які діють з ідеалістичних мотивів, безкорисно, віддаючи свій час та талант громадській ініціативі. Від часу виходу в етер першої радіопрограми співпрацювало багато осіб, з яких згадаємо наступних: Б. Захарчук, О. Гевка, Іван Праско, які 20 літ віддано служили радіопрограм. Багато інших брали участь в більшій або меншій мірі, між ними Осип Рожка, Марія Швед, Дора Горбачевська, Ольга Паньків, Наталя Гріга, д-р Олег Ониськів, Євген і Ольга Дубенки, Зенон Кметь, Б. Гаврилюк, Любомир Пиріг, Іванка Ковалів. Останні два роки радіокомітет працює майже виключно власними силами: Б. Захарчук – директор і координатор, О. Гевка – директор програми і підбір музики, І. Праско – диктор, О. Рожка – диктор та відповідальний за коментарі, який за останні два роки виготовив біля сотні коментарів на історично-культурні теми. Технічний запис радіопрограми в руках Пилипа Рискальчика, який від 2009 року співпрацює з редакцією радіогодини.

Численні професійні та запро-

шені одиниці подавали свої услуги українській радіогодині професійними радіо-коментарями: проф. Мирослав Лабунька, д-р Наталя Пазуняк, Ярослав Колодій, Віра Кліш, мгр. Марта Тарнавська, проф. Леонід Рудницький, д-р Олег Ониськів, Осип Рожка. На радіопрограмі виступали численні достойники та професіонали з якими проведено інтерв'ю: Антон Бутейко, Юрій Щербак, Юліан Куляс, Олег Шамшур, Світлана Ватаманюк, Богдан Ступка, Мирослав Маринович, Тарас Гунчак, Костянтин Грищенко, Сергій Погорельцев, Володимир Сергійчук, сенатор Арлен Спектер, кон-

гресмени Джан Факс, Еллен Бард і Чарлз Дагерті, Дейвид Марпелс, Патріярх Любомир і Патріярх Святослав, суддя Богдан Футей та багато інших.

Українська радіопрограма виготовила спеціальне півгодинне інтерв'ю англійською мовою про справи Української Католицької Церкви з Патріярхом Святославом, яке знайшло прихильне вухом понад півтори тисячі слухачів. Віримо, що 20-тіття це тільки перший з численних етапів, який пройшла наша українська радіогодина, яка набрала на досвіді і готова далі гідно служити нашій громаді.

КУК має нову інтернет-сторінку

ОТАВА. – 16 жовтня Конгрес Українців Канади (КУК) відкрив нову веб-сторінку, де зібрана інформація про проекти гуманітарної та медичної допомоги для України „Ukraine Appeal“. Веб-сторінку можна побачити за адресою ukraineappeal.ucc.ca або на веб-сторінці КУК – www.ucc.ca. Веб-сторінка дає можливість добровольцям та жертводавцям підтримати важливі проекти з метою зменшення дублювання зусиль та покращення якості праці.

„Сьогодні, коли Україна бореться проти російської агресії та гуманітарної кризи, нав'язаної Україні цією агресією, як ніколи важливо, щоб українсько-канадська громада з'єдналася на підтримку України, – заявив голова Координаційної Ради Іван Голук. – Ці проекти не тільки відповідають різноманітним потребам постраждалим від російської війни проти України, але також підтримують процес реформ та демократичний й економічний розвиток України“.

Переглянули фільм про Майдан

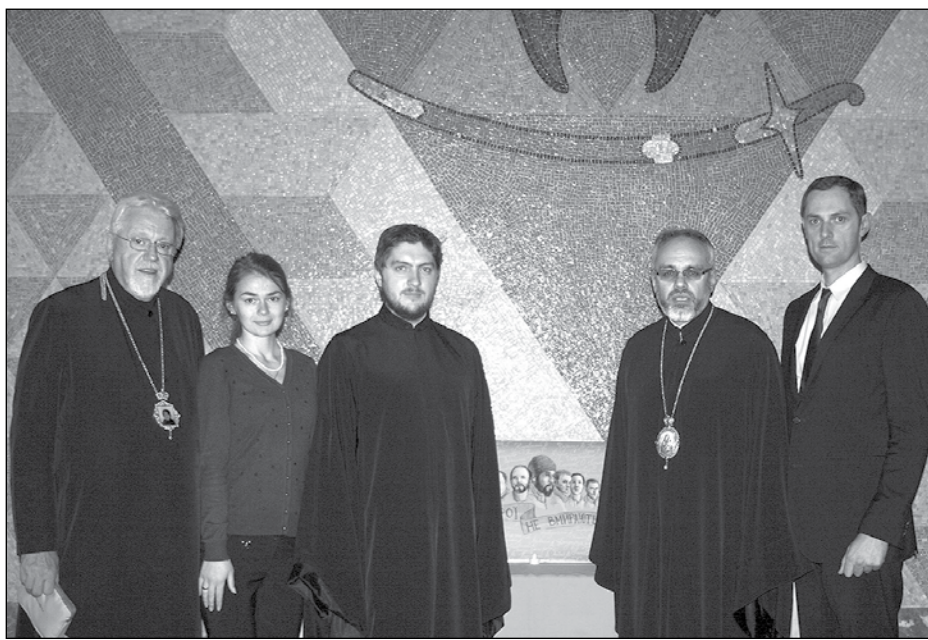
Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – 22 жовтня в Українському культурному центрі відбувся перегляд документального фільму Євгена Афінеєвського „Зима у вогні: боротьба України за свободу“. Саме була конференція священників, тож усі православні священники подивилися фільм. На перегляді були Митрополит Антоній, Єпископ Даниїл, віце-консул України Костянтин Ворона. Вздовж стін залі були вишикувані портрети „Небесної сотні“ і біля кожного сяяла свічка.

Зібрання відкрив Єпископ Даниїл, який представив одного з героїв фільму – диякона з Києва Івана Сидора, який бив на сполох з дзвіниці Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря, скликаючи людей на Майдан. Востаннє дзвони били на сполох у 1240 році, коли до Києва підійшла татаро-монгольська навала. Тепер ворог, який був у самій столиці, послав проти мирної демонстрації внутрішнє військо і його спеціальний підрозділ – „Беркут“.

Промовляв також о. І. Сидор, який розповів, що вісім років був у монастирі хористом і дзвонарем, тож дзвони йому знайомі. Але у вирішальну мить йому нелегко було прийняти особисте рішення бити на сполох, який зібрав численних людей на Майдан. Коли дзвін кличе, ніхто не сидить вдома. Це – клич тривоги! Сполох підтримали дзвони недалекого римо-католицького костела св. Олександра.

У фільмі дотримано хронології, тож на екрані постає день за днем Революція Гідності, яка почалася з демонстрації студентів і переросла у мільйонний протест населення, у якому брали участь люди

Учасники перегляду (зліва) Митрополит Антоній, о. диякон Іван Сидор з дружиною Яною, Єпископ Даниїл і віце-консул Костянтин Ворона. (Фото: Левко Хмельковський)

різного віку, різних національностей, різних релігійних конфесій. Фільм спростовує вигадки Москви про якихось бандерівців чи американських інспіраторів. На Майдані звучала переважно російська мова, звична для спілкування ще з радянських часів. Хібащо гасла усі скандували українською мовою.

Треба відзначити працю режисера і його 28 операторів, які спромоглися бути у найважчих місцях, фільмувати під кулями, під загрозою знищення. Привчені до батальних сцен в художніх фільмах, ми ни завжди усвідомлюємо, що на екрані постає реальне життя, стріляють реальні снайпери, вмирають реальні люди.

У фільмі представлений ще живий Сергій Нігонян, який став першою жертвою на Майдані. Численні відомі і менш відомі

герої проходять перед глядачами. Руслана Лижичко, Віталій Кличко, служителі різних церков, громадські активісти, провідники численних сотень і Автомайдану. Коли на екрані виносили полеглих з тимчасового моргу, Митрополит Антоній встав у темній залі і за ним підвелися у мовчанні усі присутні.

Автор фільму Є. Афінеєвський народився 1972 року в Казані, Татарстан. На початку 1990-их років виїхав до Ізраїлю, де почав свою кар'єру в кінематографії, як продюсер, актор, режисер і сценарист. 25 вересня, у Вашингтоні, за програмою відзначення Дня Незалежності України, відбувся допрем'єрний показ фільму „Зима у вогні“, під час якого Патріярх Київський і всія Руси-України Філарет нагородив Є. Афінеєвського орденом св. Володимира

Великого.

Світова прем'єра кінострічки відбулась 3 вересня року на кінофестивалі у Венеції. Також фільм був показаний в головному конкурсі на кінофестивалі в Телларайді та в секції документальних фільмів на міжнародному кінофестивалі у Торонто, де отримав нагороду глядацької аудиторії за найкращий документальний фільм. З 9 жовтня кінофільм доступний користувачам сервісу „Netflix“.

Кінокритик „Screen Daily“ Ден Фейнару заявив, що фільм оминає будь-яку спробу політичної аналізи, а всі камери спрямовані на людей: молодих і старих, чоловіків і жінок, християн, євреїв, мусульман, вчених та простих робітників, котрі об'єдналися заради однієї мети. Він також відзначив жвавий та енергійний монтаж Вілла Знідарича. Ерік Кон з „The Playlist“ дав фільму відмінну оцінку, заявивши, що „Зима у вогні“ містить напруження і відчайдушну лють, а також є похмурою прелюдією українсько-російської війни.

Після перегляду Єпископ Даниїл поділився враженнями від візитів в Україну, куди він доставляв допомогу від УПЦ США та відвідував родини полеглих і у шпиталях – поранених воїнів. Він підкреслив, що на Майдані панувало почуття братерства і люди пропонували йому миску вівсної каші. В інших містах не хотіли брати гроші і просили придбати на них ліки для потерпілих на війні. Владика розповів про зворушливий похорон воїна у селі біля Бучача. „Можна багато дізнатися про Майдан, – сказав Владика, – але коли сам стоїш на Майдані, то внутрішньо змінюєшся, сприймаєш дух Майдану“.

90-ліття СУА...

(Закінчення зі стор. 1)

Юрій Сергеев з дружиною Наталею, Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга з дружиною Наталею і дочкою Доротеєю, консул України Олена Брежнева, президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай з дружиною Святославою, скарбник УНСоюзу Рома Лісович та інші.

У святково прикрашеній залі до початку бенкету грала на бандурі Калина Лещук.

Свято відкрив молитвою „Отче наш“ і Молитвою СУА о. Юрій Базилевський. Присутні заспівали Гімн СУА. Проводили програмою Роксоляна Мисило і Марія Андрійович. Вони поіменно представили почесних гостей вечора. Слово-доповідь виголосила президент СУА Марія Заяць, яка привітала гостей, почесну голову СУА Ірину Куровицьку, а також 1-ий Відділ СУА, який саме відзначає свій ювілей, з жalem пригадала важко хвору активістку СУА Марію Полянську і побажала їй одужання. У доповіді було представлено історичний шлях СУА від заснування у 1925 році до наших днів. Після завершення доповіді М. Заяць тепло при-

Почесна голова СУА Ірина Куровицька.

З доповіддю виступила Марія Заяць.

Надія Шмігель вручає ікону Юрієві Сергєєву.

вітала Постійного Представника України в ООН Посла Юрія Сергєєва з нагоди обрання України непостійним членом Ради Безпеки ООН і висловила йому щирі вдячність за невтомну працю в ім'я України. „Юрій Сергєєв тримає фронт України в ООН“, – сказала вона.

На вечорі вітали СУА представниці Світової Федерації Українських Жіночих Організацій на чолі з Лідєю Білоус, яка теж висловила подяку Ю. Сергєєву за

Гості бенкету (зліва): президент УНСоюзу Стефан Качарай, виконавчий секретар УККА Марія Дупляк, Генеральний консул Ігор Сибіга, скарбник УНСоюзу Рома Лісович.

Солістки Алла Куцевич (зліва) і Люда Грабовська.

відстоювання української правди в ООН. Гості з СФУЖО вручили Ю. Сергєєву ікону св. Княгині Ольги. Посол Ю. Сергєєв теж виступив з промовою, у якій відзначив величезну роль жіночого громадського руху в міжнародному житті і у відродженні України.

Численні гості виступили з вітальними промовами. Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга зачитав вітання від Посла України в США Валерія Чалого і у своїй промо-

ві відзначив силу жіночої краси і кохання у поладженні усіх справ і проблем світу. Гучними оплесками вітали на вечорі промову президента Української Американської Федеральної Кооперативи „Самопоміч“ Богдана Курчака, який вручив СУА подарунок від кредитівки – чек на 50 тис. дол.

З вітаннями виступили президент УНСоюзу С. Качарай, представник Фондації Українського Католицького Університету Олекса Кузьма, віце-президент Фондації „Україна-США“ Джон Кун, голова Управи Українського Музею Рената Голод, почесна голова СУА Ірина Куровицька, Квітка Семанишин – від Союзу Українців Католиків „Провидіння“ та інші гості.

Радісне збудження викликав святковий торт, який виготовили союзнянки 137-го Відділу в Кліфтоні, Нью-Джерзі, Валентина Табака, Оксана Чечвара, Валентина Куцан та інші. Торт виніс на сцену Стефан Мисило.

Вітальну мистецьку програму „Пишуть до нас, про нас“ підготувала Л. Білоус. Вона була у ній ведучою. У програмі виступили солістки Алла Куцевич і Люда Грабовська, скрипаль Мар'ян Підвірний. Звукове оформлення забезпечив Андрій Турчин.

18 жовтня в Українському Музеї Нью-Йорку відбулося відкриття виставки „Українська діаспора: художниці, 1908-2015“ – першої значної виставки жінок-художниць, котрі опинилися поза межами України. Вона включає понад 100 робіт 43-ох мисткинь з США та Європи.

У залі Українського Народного Дому.

Виставку присвятили 90-літтю СУА

д-р Адріяна Кочман

НЮ-Йорк. – З нагоди 90-ліття заснування Союзу Українок Америки (СУА) в Українському Музеї (222 East 6th St., New York) урочисто відкрито виставку „Українська діаспора: Художниці, 1908-2015“.

Це перша значна виставка, що розглядає питання української ідентичності в творчості жінок-художниць, котрі опинилися поза межами України. Вона включає понад 100 робіт

Катерина Кричевська-Росандич. „На річці Дніпро, Київ“ (1973, папір, акварель)

43-ох мисткинь, здебільшого з Північної Америки, де переважна частина з них проживає, але й також є декілька з Європи. Більшість художниць цієї виставки належать до третьої хвилі імміграції, що сталася після Другої світової війни, коли треба було змиритися з втратою дому та краю дитинства й пристосуватися до життя в новій країні, де культурну ідентичність, громадські та гендерні ролі довелося визначати й переосмислювати наново. Серед них є ті, хто народився в Україні ще до війни, як і ті, хто народився вже за кордоном. Включено теж твори мисткинь, що передували „третьої хвилі“, творчість яких сформувалася ще до Другої світової війни та декількох мисткинь, котрі належать до „четвертої хвилі“ імміграції. Участь у виставці беруть Роксоляна Лучаковська-Армстронг, Ліліяна Березовська, Лідія Боднар-Балагутрак, ВАЛЯ, Марта Гірняк-Воевідка, Адріянна Титла-Генкельс, Мотря Яцкевич-Головінська, Наталка Гусар, Слава Геруляк, Христина Дебаррі, Соня Делоне, Марія Дольницька, Інка Ессенгай, Патриція Заліско, Софія Зарицька, Ірина Гомотюк-Зелик, Ніна Климовська, Олександра Коверко, Олександра Дяченко-Кочман, Катерина Кричевська-Росандич, Христина Кудрик, Ярослава-Ляля Кучма, Софія Лада, Марта Гулей-Леґецкіс, Галина Мазепа, Ярослава Сурмач-Міллс, Оля Міщенко, Людмила Морозова, Христя Оленська, Аркадія Оленська-Петришин, Ірма Осадца, Ака Перейма, Вака Перейма, Христина Перейма, Юлія Пінкусевич, Наталія Погребінська, Лідія Пясецька, Романа Рейні, Христина Сай, Тамара Скрипка, Ілона Сочинська, Галина Титла, Аня Фаріон.

Серед представлених художниць зв'язок з українською культурною тожсамістю в парадоксальний спосіб простий і складний одночасно. Попри те, що вони можливо його не заперечували б, глибина того пов'язання, момент важливості для їхнього власного особистого життя, праці й взаємин, виявляються вельми по-різному, не без впливу життєвих

Людмила Морозова. „Автопортрет“ (1953, полотно, олія).

обставин і глядацької публіки, для якої творять. Треба пам'ятати, що цей зв'язок може мінятися продовж життя. Виставка намагається представити широкий діапазон робіт, вказуючи на різні шляхи, які обрали мисткині, щоб виразити, трансформувати, гібридизувати, або й навіть відмежуватись від відчуття українськості. Деякі з робіт прямо підкреслюють зв'язок з українськими мотивами, зображувальними формами, а чи історичними подіями. Серед них малюнки на склі Я. Сурмач-Міллс, де зображені народне життя та традиційні обряди; живопис „Земля обітована“ (2011) Х. Кудрик із серії „Спад-

(Закінчення на стор. 17)

Nov. 26th

Soyuzivka

— Buffet Style —

TRADITIONAL

Thanksgiving СВЯТО

Thursday Nov. 26th from 1:00 to 4pm

\$40

- per adult

Ages 5 to 12: 1/2 price

4 and Under: FREE

Call for reservations:

845-626-5641 ext 140

Soyuzivka 216 Foordmore Rd.,

Kerhonkson NY 12446

Email: Soyuzivka@aol.com

НОВІ ВИДАННЯ

Святе Письмо є кермом у шлюбі

Левко Хмельковський

Д-р Павло Поліщук. „Наслідуючи Божі люблячі та вірні шляхи. Біблійна та психологічна основа шлюбу та церковних взаємин“ (монографія). Острого. Видавництво Національного університету „Острозька академія“. 2015. 380 стор.

Д-р Павло Поліщук є клінічним психологом і професором, який отримав ступінь магістра психології у Державному університеті Сан-Франциско і доктора в галузі клінічної психології у Духовній семінарії ім. Ендрю Фулера. Тринадцять років він був практикуючим психологом і викладачем психології у Гарвардській медичній школі. Тепер він є професором психології в Духовній семінарії „Гордон Конвелл“ в Південному Гамільтоні, Массачусетс. У своїй книзі „Наслідуючи Божі люблячі та вірні шляхи. Біблійна та психологічна основа шлюбу та церковних взаємин“ він дослідив цю тему на біблійній, богословській, онтологічній та психологічній основі.

Вочевидь, це видання, здійснене в Острозькій академії, є першою спробою подати проблему шлюбу у поєднанні з настановами Святого Письма. Психологія в Україні була предметом впливу ідеології колишніх царського і комуністичного режимів, а також тенденцій, які тепер формують національний характер. Та ж доля спітка-

ла богослов'я, котре в межах своїх кордонів намагалося бодай в площині церковного життя оберігати святість шлюбу, сім'ї та дружби.

У книзі П. Поліщука передано християнський погляд на проблеми шлюбу, сім'ї та дружби. Спроба поєднання богослов'я та психології є певним новим викликом, особливо, в українському контексті. Немає доступної літератури, а також праць українською мовою з даного питання, тому ця книга має на меті заповнити порожнечу в даній області.

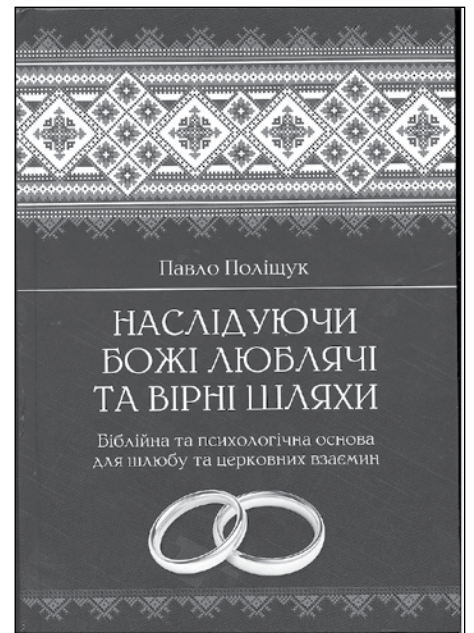
З моменту відновлення Україною незалежності у 1991 році, українське суспільство переживає перехідний період у своїй історії. На заході України відбувається перехід від російської філософії, соціології і впливу психології до сучасних Західних стандартів. На сході України більшість людей має російський менталітет. При намаганнях віднайти спільну ідентичність складно передбачити поєднання менталітетів або загальне бажання слідувати класичним моделям провідних культурних понять та ідей, властивих Західній, а не Східній філософії, цінностям та етноцентричним поняттям.

Психотерапевтична діяльність систематично придушувалися радянською владою; спостерігалася контролі декількох існуючих університетських програм психології, тому християнський рух психологічного консульту-

вання тепер є на початковій стадії, оскільки проведено лише пробні стажування в області християнського консультування. Певне відродження розпочалося завдяки зусиллям української молоді, яка прагне виявити свій інтелектуальний, академічний, науковий і богословський потенціал. Як сторонній спостерігач (на чужині), але вважаючи себе чистокровним українцем, автор приєднався до таких устремлінь, маючи на меті представити практичну цінність проблеми тим читачам, які зможуть знайти підхід до людських взаємин, особливо у площині шлюбу та сім'ї, поєднавши психологію та богослов'я.

Настала можливість скристатися свободою думки, досліджень і висловлювання нових ідей. Саме в такому етнопсихологічному кліматі з'явилася деяка можливість озвучувати та демократизувати вибір народу, у тому числі й статус і ролі жінки у постмодерній Україні. Саме в такому контексті правильний приклад Нового Завіту може вирішувати питання взаємної любови та поваги, правосуддя та милосердя, доброзичливості та розширення прав у шлюбі та у сім'ї.

Треба зауважити, що книга лікаря-психолога з великим практичним досвідом усе ж не є сімейним посібником у шлюбі, бо порушує професійні проблеми поєднання Біблійного богослов'я та психології. Усе ж її варто прочи-

Книга д-ра Павла Поліщука

тати не лише психологам та богословам, а й усім, хто хоче будувати родину міцною, сталою, на християнських засадах, або успішно працювати в цій площині.

Автор присвятив свою монографію дружині Френсис і пам'яті батьків Лідії та Віктора Поліщуків, які виїхали до Аргентини з села Хорохорина на Волині. Видання підготували перекладач Оксана Онофрійчук, головний редактор Ігор Пасічник, працівники академії.

Адреса автора: Dr. Pablo Polischuk, 130 Essex Str. South, Hamilton, MA 01982. Тел.: 978-646-4116. Електронна пошта: Pablo@gordonconwell.edu. Ціна книги: 50 дол.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Збірник присвячений УЗО

**Петро Твардовський,
Василь Романчук**

КЛІВЛЕНД. – Історико-мемуарний збірник „Хронологія Українських Злучених Організацій Огайо” виданий з нагоди 85-ліття заснування Українських Злучених Організацій Огайо (УЗО).

Історія УЗО сягає 1928 року, коли з ініціативи Стрілецького гуртка утворено УЗО. Засновниками цієї організації у Великому Клівленді були Яків Волянський, Іван Попович, Михайло Левицький та Матвій Притуляк.

Нині УЗО – це потужне громадське формування, яке об'єднує близько 40 організацій, релігійних громад, товариств, братств, станиць, шкіл та мистецьких колективів. До УЗО долучилися „Нова українська хвиля” та Асоціація „Клівлендський Майдан”.

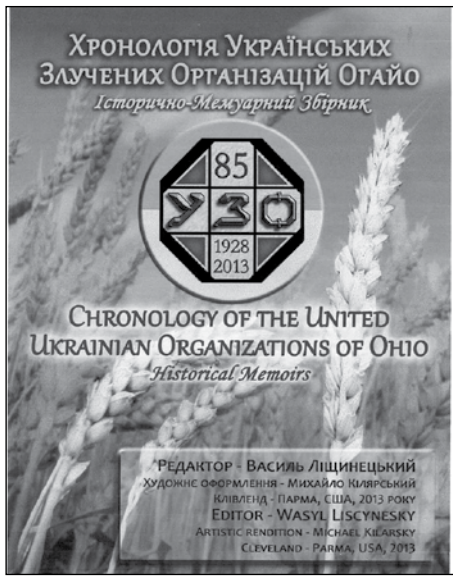
Значною подією в житті УЗО став вихід у світ цікавого за змістом і добре ілюстрованого 600-сторінкового видання „Хронологія Українських Злучених Організацій Огайо”.

Редактор цієї книги – старійшина української громади у Великому Клівленді Василь Ліщинський, який двічі очолював УЗО (1971-1972 та 1984-2010 роки). Нині добрі починання батька на ниві українства успішно продовжує його дочка Марта Ліщинська-Келегер. Впродовж двох років вона зуміла налагодити тісну співпрацю з українськими громадськими формуваннями та навести дієві контакти з американськими урядовцями усіх рівнів.

У передмові до видання редактор В. Ліщинський, зокрема, зауважує, що не робив спроби передати історію української еміграції на цьому терені, бо це – завдання істориків. Книга відтворює головні віхи діяльності УЗО за 85 років. Це своєрідний підсумок невтомної праці представників українських емігрантів трьох хвиль.

На початку книги своїми роздумами про українську громаду в Клівленді ділиться суддя Федерального суду претензій США, безпосередній учасник різних програм з верховенства права і демократії в Україні, радник розробки Конституції України 1996 року Богдан А. Футей.

Про початки української громади Клівленду пише в цій книзі В. Ліщинський. Заслугує на увагу фрагмент із звіту д-ра Степана Волянника до 50-ліття УККА (1991 рік): „Найбільшим нашим успіхом є те, що по довгорічних суперечках в громаді, настало змирення та співпраця для

добра нашої спільноти і ця співпраця продовжується”.

Видання вміщує світлини засновників УЗО та голів і членів управ за всі роки існування організації. Усі матеріали об'єднані за розділами, що дає змогу читачеві легко орієнтуватися в цьому своєрідному морі інформації.

Зроблено огляд пресових видань, що виходили друком упродовж діяльності УЗО, зокрема „Вісті Огайо”, „Соборник”, „American Ukrainian Youth”, „The Review”, „Трембіта”, „Вісті ООЧСУ”, „Клівлендські вісті”, „Слово Підгаєчан”, „Вісті УЗО”. Представлено понад 60 книг, виданих авторами, які жили в Клівленді, а також українські радіопрограми Миколи Арсенія, Сергія Якимцова, Івана Гурка, Степана Зоря та радіопрограма УЗО „Радіохвиля „Україна”. Розкрито діяльність 39 організацій, що були складовими УЗО та діяли під її патронатом, 12 українських католицьких і православних церков. Окремий розділ ілюструє працю хорів ім. Тараса Шевченка, „Дніпро”, „Хлоп'ячий хор”, „Мрія”, „Зоря”, „Бурлаки”, кuartету „Мальви”. Книга ознайомлює читачів з роботою Шкіл Українознавства Товариства „Рідна школа” та ім. Т. Шевченка, організації „Учительська громада”, Школи бандури ім. Григорія Китастого, з дуєтом сестер бандуристок Ірини і Люби Завадівських, презентує українські банки „Самопоміч” та „Основа”, Окружний комітет Українського Народного Союзу та Союз Українців Католиків „Провидіння”. В останньому розділі розкрито мистецьку діяльність Українського музичного інституту, фортепіанних студій, ряду ансамблів українських танців.

Українська громада дістала гарний подарунок до 85-річчя УЗО.

Два нових видання

Андрій Когут

КИЇВ. – Центр досліджень визвольного руху 21 жовтня презентував два нових видання:

Олег Стецишин. „Бандерівський інтернаціонал: грузини, росіяни, євреї” (Львів, „Часопис”, 2015) та „Український визвольний рух. Збірник 20 (Львів, ЦДВР, 2015).

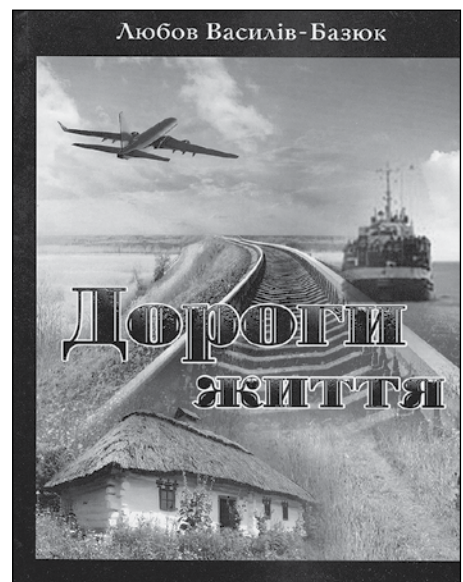
Книжка О. Стецишина розповідає про участь представників національних меншин СРСР та інших країн у складі УПА: грузинів,

азербайджанців, білорусів, росіян, вірменів, татар, литовців, узбеків, євреїв, австрійців, бельгійців, французів, італійців, німців тощо. Збірник продовжує серію наукових публікацій документів, досліджень, рецензій та інших матеріалів, які розкривають різноманітні аспекти діяльності українського визвольного руху у ХХ ст. Найближчим часом ці книги будуть доступні в інтернет-магазині „Наш формат” nashformat.ua, який робить доставку по всьому світу.

Любов Василів-Базюк розповіла про своє життя

Любов Василів-Базюк. „Дороги життя”. Чернівці. „Букрек”, 2015. 832 стор.

На сторінках свого історичного роману „Дороги життя” Любов Василів-Базюк розповіла про своє родину, власне непросте життя. Дитинство її минуло на Волині, Друга світова війна змусила до виїзду за кордон, проте усі негаразди лише загартували авторку. І завжди вона вірила, що колись повернеться в рідну Україну разом з своїми творами. Нову книгу можна купити у авторки, написавши на адресу: Lubov Baziuk, 151 La Rose Ave., Apt. 402, Toronto, Ont., M9P 1B3 Canada. Електронна пошта: lbilet@hotmail.com. Тел.: 416-241-5570.

Нова книга Любові Василів-Базюк.

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує
на
доповідь

Василя Лозинського

перекладача, письменника, культуролога
(Київ, Україна)

**„Поетична рефлексія у час війни та миру.
(теорія Маршала Маклюєна в українському
контексті сьогодення)”**

Василь Лозинський (1982) – поет, перекладач, есеїст та куратор. Вивчав германістику у Львові та Берліні. Переклав збірку оповідань Франца Кафки Споглядання (Основи, 2012), а також тексти сучасних авторів з польської та німецької мов. Лауреат літературного конкурсу видавництва Смолоскип за збірку поезій та перекладів „Свято після дебошу” (2010). Статті, переклади та поезії публікувались у часописах ProStory, Критика, Коридор, ШО, Четвер, Ostragehege, Lichtungen. Вірші перекладено на німецьку, польську та російську мови. Куратор читань соціальної лірики „Інша робота” (2009, 2011) та читань сучасної польської поезії на фестивалі „Київські лаври” (2011), а також Літературного клубу листувань (2011-2012). З 2008 р. учасник редколегії літературно-мистецького інтернет-часопису ProStory та кураторського об'єднання Худрада.

**в суботу, 7 листопада 2015 року
о 5-ій годині по пол.**

**в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003**

АТО ДІТИ ВІЙНИ

Війна на сході України принесла загибель, винищення і покоління дітей котрих батьки віддали життя за Україну. Ці діти і їхні мами лишилися без допомоги і конечно потребують нашої підтримки.

Товариство Допомоги Сиротам в Україні, реєстрована організація 501(c)(3), матеріально підтримує сиріт України від 1992 року. Для спонзорвання сироти в Україні просимо звертатися електронно до **oasnyo@gmail.com**.

Відвідайте наш вебсайт **oasukraine.org**, або пишіть:

**Orphans' Aid Society
P.O. Box 630245
Little Neck, NY 11363-0245
845-434-4096**

Музичний фестиваль присвятили Шимановському

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – 3 жовтня, у день народження видатного польського композитора Кароля Шимановського, який певний час жив у місті, відкрився традиційний ХІІІ музичний фестиваль. Цього року він тривав під гаслом „Шимановський і Лятошинський“. Найпершою подією став прем'єрний показ художньо-документального фільму „Кароль Шимановський: українські стежки польського генія“ (виробництво – Кіровоградська державна обласна телерадіокомпанія, автор сценарію Марія Ларченко, продюсер Олена Кваша). Стрічка розповіла про життєвий та творчий шлях композитора. Фільмування тривало у Кіровограді та у селі Тимошівці на Черкащині, де народився композитор. Його роллю зіграв заслужений артист України Олександр Ярошенко. Упродовж всього вечора грала камерна оркестра під керівництвом Наталії Хілобокової.

На фестиваль були запрошені українські піаністи Артем Ляхович та Аліна Романова з Києва, Кіровоградський муніципальний камерний хор під керівництвом Юрія Любовича, камерна оркестра та жіночий хор музичного училища (хормайстер Оксана Трушина, диригент Н. Хілобокова).

Паралельно з концертами відбувалися виступи музикознавців та краєзнавців з Києва, Кіровограда, Кам'янки, Олександрівки, Знам'янки. Їхні доповіді були присвячені музичним творам на вірші Тараса Шевченка, а також громадянській позиції видатних музикантів Генріха Нейгауза, К. Шимановського, Левка Ревуцького. Діяли виставки „Листи через залізну завісу“, „Елісаветградський портрет Кароля Шимановського“ та „Ярослав Івашкевич і Україна“.

На фестивалі побували фолк-льорний гурт „Млиночок“ (керівник Світлана Концедалова) – учасник „Дні музики Кароля Шима-

Виконавці головних ролей у фільмі Тимофій Канарян та Заслужений артист України Олександр Ярошенко на фестивалі. (Фото: Тетяна Пташник)

Олександр Полячок, директор музею Кароля Шимановського, відкриває фестиваль.

новського в Закопане“ (Польща), фолкльорний ансамбль „Гуляйгород“ з Києва, струнний квартет „Cordes“ (Київ).

У Костелі св. Духа була відслужена Панахида пам'яті К. Шимановського та Г. Нейгауза. Фестиваль закінчився 24 жовтня.

Українці втричі...

(Закінчення зі стор. 3)

Однак, сьогодні українську знову витісняють, зокрема з урбаністичного простору – вивіски у містах (всупереч законові „Про рекляму“), оголошення у великих крамницях, меню у ресторанах, інформаційні повідомлення дедалі більше є російськомовними, у столиці зокрема.

Український сегмент інтернету сьогодні зіставляється з російськомовним як 20 відс. до 80 відс. – це за умови, якщо двомовні вебсторінки зараховувати одночасно до україномовних та російськомовних.

Щодо соціальних мереж, то виключно інтуїтивно, тут ситуація подібна, але точні дані тяжко отримати.

Повертається російська мова і до органів влади – у парламент, уряд, місцеві адміністрації. Норма закону „Про державну службу“, яка вимагає від чиновників нео-

дмінного володіння українською мовою, демонстративно ігнорується Верховною Радою, зокрема при призначенні міністрів. Президент також бере до себе на службу людей, які ніколи не знали і знати не бажають української мови.

Ще одним чинником витіснення української мови з ужитку є те, що вона асимілюється англійською через термінології цифрової доби та нових соціальних явищ. Назви нових пристроїв (девайсів) чи суспільних процесів запозичуються українською та російською мовами безпосередньо з англійської мови лише з адаптованою вимовою. Нічого поганого тут немає, однак, у тій самій Великобританії існує Оксфордський словник англійської мови, який оновлюється щоквартально, устійнюючи нові слова в англійській, і у такий спосіб унормовує та збагачує її водночас.

Загальновідомий приклад Ізраїля, де мові іврит не лише були забезпечені усі нормативні умови для її застосування, але і сьогодні

ні триває робота держави щодо її наукового розвитку – передусім, це адаптація сучасної термінології до вживання в цій мові.

Знову сподівання на добровольців

Задля об'єктивності зауважимо, що унікальні соціокультурні явища, що мають місце в Україні, теж збагачують інші мови. Так, наприклад, термін „Майдан“ увійшов без перекладу в більшість найпоширеніших мов світу, а слово „тітушки“ увійшло навіть до еспаномовної „Вікіпедії“.

Українська держава не приділяє ніякої уваги збереженню та розвитку української мови. Набагато простіше і дешевше виявилось оголосити українців двомовним народом, пустити на самоплив мовні процеси в інформаційно-культурному просторі, продовжувати послуговуватися російськомовним кіно- та телепродуктом.

Такий нехлюйський підхід держави кардинально суперечить зовнішнім та внутрішнім суспіль-

но-політичним обставинам. Росія – ворог. Її підлий напад на Україну є лише концентрованим виявом ставлення більшості росіян до українців. Дедалі більше мешканців України, незалежно від етнічної чи навіть расової належності, усвідомлюють себе українцями. Національна ідентичність неодмінно потребує і мовного визначення. Якщо держава ігноруватиме свій обов'язок забезпечити цю суспільну потребу, то за неї зробить черговий волонтерський рух. На щастя, сьогодні українське суспільство втричі є сильнішим від української держави.

Але кому треба держава, яка уникає виконання своїх обов'язків – від безпеки до культури, але податки при цьому стягує регулярно?

(Радіо „Свобода“, 14 жовтня)

Костянтин Матвієнко – політолог, провідний експерт Корпорації стратегічного консалтингу „Гардарика“.

Відповідь прихильникам...

(Закінчення зі стор. 3)

розроблено фахівцями-ентузіастами, і не шляхом тупих запозичень з інших мов, а шляхом словотворення на основі питомих коренів іврити).

Так от, чи не простіше було б під час створення держави Ізраїль не заморочуватися так сильно мовним питанням? Хіба не було інших проблем у цієї новоствореної держави? Чи не простіше було б зробити офіційною мовою міжнародну англійську, або кілька мов, разом з німецькою, якою володіли багато євреїв? Або ідиш – мову, яка є по суті діалектом німецької і якою в побуті розмовляло бага-

то євреїв у той час? Навіщо було змушувати населення цілої держави вчити складну мертву мову та ще й з нетривіальною писемністю? Це ж так складно і недемократично! Якось насильницька івритизація, чи не так?

Звісно, це було б простіше – не заморочуватися мовним питанням! Але чи пішли мудрі та раціональні євреї цим простим шляхом? Ні, не пішли. Чому? Може, саме тому, що чудово усвідомлювали, для чого політичній нації потрібна своя єдина мова, не схожа на інші, а також наскільки це було життєво важливим?

До речі, через те, що Ізраїль створювався на землях, де перед тим жили араби, то другою офіційною мовою цієї країни стала араб-

ська. Ба, там навіть живе понад 20 відс. арабів (менше, ніж росіян в Україні). Але хто там реально арабською послуговується серед євреїв? Скільки там є принципових „арабомовних сіоністів“? Ніскільки!

Звісно ж, апологети багатомовності люблять подавати приклади інших країн, де, на їхню думку, панує те, що вони хочуть бачити в Україні. Але це лише свідчить про те, що ці люди дуже мало знають про історію та мовні реалії тих країн, на досвід яких вони посилаються. І вони були б дуже здивовані, якби дізналися, як воно є насправді.

Так, я усвідомлюю, що внаслідок століть русифікаторської політики значна кількість українців сьо-

годні є де-факто російськомовними. Але от саме Ізраїль є яскравим і не єдиним прикладом того, що мовна ситуація не є даністю і може бути дуже швидко змінена при відповідній волі держави та народу-нації.

Позбутися значної частини наслідків насильницької русифікації можна протягом одного покоління. Якби ми як нація усвідомили це на самому початку незалежності 25 років тому і почали б впроваджувати це усвідомлення в життя, то так званої „мовної проблеми“ зараз, у 2015 році, в Україні вже б не існувало. А також, можливо, не було б і війни. Погляньмо на Прибалтику – їм вдалося.

Тож, якщо ми хоча б зараз, після усіх цих подій, що відкрили очі багатьом, усвідомимо, що мовне питання не є другорядним, що українська мова є одним з основних критеріїв належності до української політичної нації, а зовсім не перешкодою для її утворення та розвитку, тоді ми переможемо. Всі ми, незалежно від походження, хто живе в Україні та пов'язує з нею своє майбутнє та майбутнє своїх дітей.

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

***With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!***

- 1. No checks to write***
- 2. No envelopes to lick***
- 3. No stamps to stick***

Just a click!

E-statements too!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Страхування життя на 10-річний термін*

Страхування життя?
– Доступні ціни!

- Мінімальна вартість поліси — \$20,000
- Доступне для осіб від 16 до 85 років
- У штаті Меріленд видається особам у віці від 46 до 85 років
- Вкладки незмінні протягом 10 років

ВІК	Чоловіки не-курці	Жінки не-курці
35	\$10.33	\$9.45
40	\$12.86	\$11.11
45	\$17.33	\$14.18
50	\$24.68	\$18.29
55	\$34.83	\$24.15

Щомісячні вкладки для поліси в \$100,000

Миттєвий обрахунок
щомісячних вкладок:

888-538-2833

* Доступне не в усіх штатах.

Страхування життя на термін забезпечує
Ваші потреби в страхуванні життя,
захищаючи Вас і Вашу сім'ю на визначений
період часу.

10 причин купити
страховку життя
на визначений термін:

1. Ви маєте власне помешкання
2. Ви маєте борги
3. Одруження
4. Новонароджена дитина
5. Ви купуєте більше помешкання
6. Заохочення
7. Поповнення родини
8. Нова праця
9. Ви овдовіли чи розвелися
10. Вихід на пенсію

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ

**НОВІ КОРОТКІ
ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ
ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ**

Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 4 тижні

- Доставляємо літаком або кораблем в країни СНД
- Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
- Доставка листів та пакунків з рук в руки
- Забираємо пакунки з дому

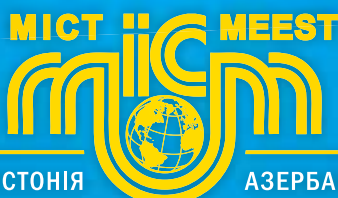

**25 РОКІВ
КОМПАНІЯ НАДІЙНО
СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ**

- Доставка пакунків та вантажів з України в США
- Відправка автомобілів в контейнерах
- Розмитнення вантажів в Україні
- Професійна упаковка

ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:

www.Meest.us

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:

1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ

АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

Виставку присвятили...

(Закінчення зі стор. 11)

щина“, де зображено імігрантський досвід, як рівно ж її „Майдан“ (2014), де бачимо протести й кровопролиття на київському Майдані під час зими 2013-2014 років, а Юлія Пінкусевиц відтворила його хаос у творі „Угамувати какофонію“ (2015). Спогади Соні Делоне про багату, щедру природу навколо дому її дитинства в Україні, згідно з її особистою заміткою, дали підставу для розвитку теорії кольору та практики в дизайні моди, як можна побачити в двох офортах та кольорових акватинтах.

Інші роботи протистоять таким чітко визначеним зв'язкам, пропонуючи сферу візуального ангажування, в якій присутні багатокультурні посилання, в тому числі (але й не тільки) українські. Ті, хто розуміється на вишивці та її історії, можливо зможуть розпізнати перегук між темнозеленим, чорним, помаранчевим та червоним кольорами, характерними для регіонів західної України, і подібною гамою кольорів у малому гобелені Лялі Кучми „Екстракт“ (2010), хоча важко було б безсумнівно довести зв'язок між цими українськими посиланнями й довершеною формою самого твору. Так само гляда-

Соня Делоне. Без назви (без дати, офорт та кольоровий акватинт)

Художниці, що беруть участь у виставці:

Роклоляна Лучаковська-Армстронг, Ліліяна Березовська, Лідія Боднар-Балагутрак, ВАЛЯ, Марта Гірняк-Воевідка, Адріана Титла-Генкельс, Мотря Яцкевич-Головінська, Наталка Гусар, Слава Геруляк, Христина Дебаррі, Соня Делоне, Марія Дольницька, Інка Ессенгай, Патриція Заліско, Софія Зарицька, Ірина Гомотюк-Зелик, Ніна Климовська, Олександра Коверко, Олександра Дяченко-Кочман, Катерина Кричевська-Росандич, Христина Кудрик, Ярослава-Ляля Кучма, Софія Лада, Марта Гулей-Леґецкіс, Галина Мазепа, Ярослава Сурмач Міллс, Оля Міщенко, Людмила Морозова, Христя Оленська, Аркадія Оленська-Петришин, Ірма Осадца, Ака Перейма, Вака Перейма, Христина Перейма, Юлія Пінкусевиц, Наталія Погребінська, Лідія Пясецька, Романа Рейні, Христина Сай, Тамара Скрипка, Ілона Сочинська, Галина Титла, Аня Фаріон. Виставка триватиме до 14 лютого 2016 року.

Марта Гулей-Леґецкіс. „Giralda Sevilla“ (2015, папір, аквареля)

чі не можуть знати, що „Екстракт“ мав спочатку форму довгастої тканини, подібної до українського обрядового рушника і тільки згодом був змінений, щоб дати привід для нових естетичних пошуків. Скомпонована у вузькій гамі кольорів, „Середина літа“ сучасної мисткині І. Ессенгай має ескапістський і фантастичний характер і підкреслює середовище радше, ніж основну фігуру. Сюрреалістичний стиль І. Ессенгай становить рішучий відхід від чітко визначених наративів і спрямовує у внутрішній світ, де переважає двозначність.

Виставка поставила собі за мету розширити поняття „українськості“ у мистецтві поза звичні уявлення, в яких народне мистецтво й жіноча практика неодмінно асоціюються разом. Переважній частині мисткинь у цій виставці понад 50 років, і вони відчували проблеми, з якими стикалися жінки-художниці загалом у час визвольного руху за жіночі права. Такою проблемою було знайти місце в чоловічому мистецькому світі, що применшував та виключав етнічні меншини та жінок. Також, йшлося про те, щоб вільно працювати в естетиці сучасних форм, що традиційно асоціювалися з практикою художників-чоловіків, як, наприклад, скульптури із звареного металю, а чи живопис, пов'язаний з формалізмом. До того ж, чимало художниць були змушені знайти свій власний особистий стосунок до наголосу діаспори на традиційному мистецтві як на найбільш ефективному способі збереження української ідентичності.

Твори, показані на виставці, зображують розмаїття жанрів, технік, тематик, стилів та естетичних думок, з якими працюють ці художниці. Серед них маємо іконописання, традиційні академічні жанри (натюрморти, портрети й пейзажі), скульптури, абстрактний живопис, гобелени та роботи у мішаній техніці. Щоб донести естетичну гнучкість та дуже особисте розуміння природи ідентичності, представлено також твори, що ілюструють відчуття подвійної ідентичності – української та західної модерністської. Ця різноманітність мала б розширити наратив того, що означає бути жінкою-художницею української діаспори, а не тільки мисткинею, що просто сама є членом цієї ж діаспори.

Здійснення виставки стало мож-

Ярослава Сурмач-Міллс. „Родина при посвяченні Великоднього кошика“ (без дати, на склі)

ливою завдяки великій підтримці США та численним приватним спонсорам.

Виставку супроводжує ілюстрований, в м'якій обкладинці, каталог „Українська діаспора: художниці, 1908-2015“ з статтею А. Кочман та переліком творів, поданим англійською та українською мовами.

Д-р Адріана Кочман – мистецтвознавець, кураторка та письменниця – має ряд публікацій, її запрошують читати лекції в Америці й за кордоном. Протягом останніх 20 років викладає історію мистецтва, останнім часом – у школі при Художньому інституті в Чикаго. Вона була кураторкою виставки „Відповідь мистців на геноцид“ (2013) в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаго.

Слава Геруляк. „Українка“ (без дати, керамічна скульптура)

Commemorative Concert
November 8 | 2015
GEORGE WASHINGTON UNIVERSITY
Lisner Auditorium
2 pm

an Artistic tribute

NATIONAL HOLODOMOR MEMORIAL

SCHEDULED PERFORMANCES:
UKRAINIAN BANDURIST CHORUS | UKRAINIAN CHORUS DUMKA
MARTA ZALIZNYAK-DERZHKO soprano | OLEH CHMYR baritone
KOBZARSKA SICH ENSEMBLE | SOLOMIYA IVAKHIV violinist | ANGELINA GADELYA pianist
HIROMOVYTSIA UKRAINIAN DANCE ENSEMBLE For ticket information: www.ukrainegenocide.com

U.S. COMMITTEE FOR UKRAINIAN HOLODOMOR | GENOCIDE AWARENESS 1932-1933

Job Opportunity

Job Title:	Senior Loans Underwriter	Job Category:	Senior level
Department/Group:	Lending		
Location:	215 Second Ave, NYC NY	Travel Required:	No
		Position Type:	Full-time
HR Contact:	Natalia Pachashynska		
	Open immediately		
Applications Accepted By:			
FAX OR E-MAIL:		MAIL:	
(212)995-5204 OR NPACHASHYNSKA@UKRNATFCU.ORG		Ukrainian National FCU	
Subject Line:		HR Department	
Attention: HR Department		215 Second Avenue	
		New York, NY 10003	
Job Description			
ROLE AND RESPONSIBILITIES			
The Senior Underwriter is responsible for all aspects of due diligence related to structuring and underwriting a loan request along with preparing a credit approval package for review and approval. The Senior Underwriter will conduct financial analysis and provide credit recommendations based on a review of all underwriting criteria including collateral, interest rate, loan structure, and fees. Additional duties include assessing the risk rating for Portfolio Loans. The Senior Underwriter shall provide consultation to Loan Officers on underwriting and structuring credit for residential and commercial real estate loans.			
QUALIFICATIONS AND EDUCATION REQUIREMENTS			
Minimum of 2 years underwriting varied and complex residential and commercial real estate credit transactions.			
Should be capable of quickly identifying gaps and issues in credit proposals, and creative in finding solutions.			
Must be highly knowledgeable in all aspects of commercial and commercial real estate lending and have the capacity to offer expertise on loan structuring and financial assessment.			
Should possess strong communication skills and a strong knowledge of the preparation of financial spreadsheets and analysis of business and personal tax returns, balance sheets, profit and loss statements, credit reports, construction budgets, project economics, funding sources and uses, and appraisals.			
Must be well trained in lending compliance and legal issues.			
PREFERRED SKILLS			
Ukrainian Language is +. Should be proficient in the use of Word and Excel software applications			

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконують
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

**29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002**

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

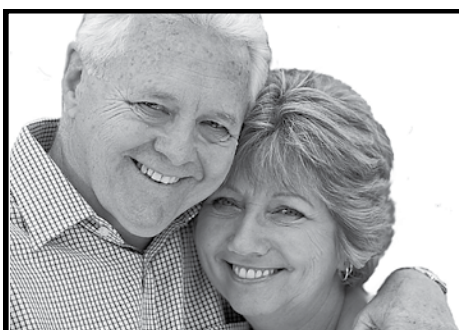
215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

**Вкладайте
свої гроші під
вищі відсотки!**

Спеціальні вищі відсотки на Сертифікати

1.60% APY*	ТЕРМІН ВКЛАДУ
0.75% APY*	4 років
0.30% APY*	1 рік
	3 місяці

Примітки: *APY Annual Percentage Yield, APY означає річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500 на всі сертифікати. Максимальний внесок \$250,000 на сертифікати. Пропозиція дійсна з 6/8/2015. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунок може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікат залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA).

Visit our website at www.rufcu.org for disclosures and more info!

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 EAST RIDGE ROAD | ROCHESTER, NY 14621 | 585.544.9518

BRANCH OFFICES: **ALBANY, NY** **SACRAMENTO, CA** **SYRACUSE, NY** **BOSTON, MA**
518.266.0791 916.721.1188 315.471.4074 781.493.6733

PORTLAND, OR **BUFFALO, NY** **VANCOUVER, WA** **WEBSTER, NY**
503.774.1444 716.847.6655 360.597.2096 585.545.6276

Coming Soon! New Branch location in the Seattle, WA area

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltld@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

КУК сумує з приводу смерти д-ра Івана Скрипуха

Конгрес Українців Канади глибоко сумує з приводу смерти д-ра Івана Скрипуха – видатного діяча української громади у Канаді, який 19 жовтня відійшов у вічність на 94-му році життя. У цей важкий час ми просимо Господа пам'ятати про сім'ю д-ра І. Скрипуха і дарувати покій-

ному вічне життя у Господньому Царстві. В пам'ять покійного пожегтви можна складати на Канадсько-Українську Фундацію, на Фонд відбудови України або на Медичну місію: <http://www.cufoundation.ca/donate>

КУК

д-р Іван Стефан Скрипук

3 травня 1922 р. – 19 жовтня 2015 р.

Родина в глибокому смутку повідомляє, що 19 жовтня 2015 року в Шарлотт Вілла, Брентфорд, Онтаріо, відійшов у вічність на 94-му році життя св. п. д-р Іван Стефан Скрипник, дорогий чоловік Лідії Скрипник (упок. 2008 року), улюблений батько Ореста з дружиною Марша, та Романа з дружиною Лорі, та коханий дідусь Ніла, Данила, та Никол.

Покійний народився 3 травня 1922 року в Дрогобичі, у батьків Іллі та Іванни (з дому Коцюба) Скрипуків. Брат покійних Дарії та Тараса.

Юнаком, Іван пережив дві ворожі окупації свого рідного краю – радянську 1939 року, тоді нацистську 1941 року. Під обома режимами українці пережили терор. Іван ледве уцілів від обох.

Останній раз Іван побачився зі своєю мамою в 1941 році, коли на залізниці вона передала йому пакуночок з налісниками. Він втік від нацистського призову. Був прийнятий на медицину у Львові, але, через війну, не міг продовжувати студії. Під час війни старався жити непомітно, працюючи в глухих селах в німецьких баворів аж поки не добився до табору біженців Дорнбірн. Пережив голод і тиф. Нарешті йому дозволили закінчити медичні студії в Гайделберзі в 1949 році, але з умовою, що не буде працювати в Німеччині.

В таборі зустрівся з Лідією Кравчук, молодою студенткою фармацевтики. Вони побралися в 1949 році, і виїхали до Канади. Перше жили в Монреалі, тоді до Лондону, Онт., де Іван закінчив медичну інтернатуру, цього разу в англійській мові. Закінчив резиденцію з анестезіології в Кіченер, Онт.

Поселилися в Брентфорді в 1954 році, де Іван почав свою медичну практику. За два роки став головою відділу анестезіології в лікарні св. Івана. Тоді за два роки також став головою відділу анестезіології в Брентфорд Генеральній Лікарні. Д-р Скрипук служив довголітнім президентом відділу КУК в Брентфорді, президентом світського комітету Української католицької церкви св. Івана, і президентом Українського Лікарського Товариства в Торонті. За свою довголітню добровільну службу був нагороджений орденом св. Сильвестра в Римі.

У 2000 році, на 68-ім році життя, Іван відійшов на пенсію. Того самого року почав руханку ходження в Лайонз Клуб в Брентфорді, і в наступних 14 роках проходив милу на день. Після смерти дружини у 2008 році він навчився кувоварити. Спеціальність – росіл. Жив далі в своїй хаті до весни 2015 року, завдяки допоміг родини, господині Реї Фуентес, і довголітньої помічниці Линди Премій Баркер. Родина вдячна штабові Шарлотт Вілла за їхню ласкаву і дбайливу опіку.

В пам'ять покійного пожегтви можна складати на Канадсько-Українську Фундацію <http://www.cufoundation.ca/donate>, на Фонд відбудови України або на Медичну Місію.

Ділимося сумною вісткою, що 17 вересня 2015 року відійшла на вічний спочинок наша найдорожча Матуся, Бабуня, Прабабуня, Сестра та Тітка

св. п.

ТАІССА ДЕЦИК МЕЛЕШКО

(з роду ОСІНСЬКА)

нар. 15 жовтня 1928 року у Варшаві, Польща, дочка Віктора та Наталії (Стефанів) Осінських, родом з України.

Похоронні відправи відслужив о. Ярослав Шудрак 21 вересня 2015 року у церкві св. Покрови в м. Апопка, Фльорида. Похорон відбувся 26 вересня 2015 року, на цвинтарі Greenwood Cemetery, Апопка, Florida.

У глибокому смутку залишилися

- дочка - Уляна М. Децик з чоловіком Робертом Вендітеллі
 - сини - Віктор К. Децик з дружиною Бетсі
 - Юліан Б. Децик
 - Роман З. Децик
 - внучки - Маріка Децик Голте з чоловіком Джеймі Таїсса Децик
 - правнуки - Емма та Ерік Голте
 - Лейса Кагл
 - сестри - Анна Кравчук з чоловіком Бернардом
 - Марія Полянська з чоловіком Богданом
 - сестринки - Мирон Б. Кравчук
 - Одарка Х. Полянська Стокерт з чоловіком Томом та дочками Софією та Аріадною
 - Богдан А. Полянський з дружиною Мімі та їхні діти Александер та Ізабела
 - Петро В. Полянський з дружиною Стейсі та їхні діти Касандра, Маделин, Дам'ян та Ліндзі
- ближча та дальша родина у США, Канаді та Україні.

Вшановуючи пам'ять Покійної, довголітньої членки Союзу Українок Америки, просимо скласти пожегтви замість квітів на Стипендію Акцію СЮА: UNWLA Scholarship Program, PO Box 24, Matawan, N. J., або на St. Mary Protectress Church. 305 Lake McCoy Drive, Апопка, FL. Просимо зазначити на чеках: In memory of Taissa Meleshko

Вічна їй пам'ять!

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАЇТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати видання тижневика
пожегтвами на пресовий фонд!

Трембіта кличе на чарівну Союзівку

Заплануйте завчасно ЗУСТРІЧ НОВОГО 2016 РОКУ Зимовий Карнавал

четвер, 31 грудня, 2015

Як біла ковдра стелиться, під соснами сніжок...

Українська Народна Фундація запрошує всіх зустрінути 2016 рік
в казковій атмосфері, та підтримати **перший благодійний**
проект капітального ремонту Союзівки.

Ексклюзивний **коктейл-фуршет** з спеціальними закусками, цікаві холодні
та гарячі алкогольні напої, **вечеря з вишуканими стравами**, **запальні**
танці до світанку під живу музику гурту «Золота Булава» і багато більше.

Вас чекають незабутні враження...

Доступне проживання на вікенд включає сніданок.

За інформацією, відвідайте www.Soyuzivka.com, або
дзвоніть на тел. 845-626-5641
Soyuzivka, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY 12446

